

(BASJ)
Vol. 8 No. VII

วารสารพุทธอาเซียนศึกษา

Buddhist ASEAN Studies Journal (BASJ)

2023

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2566

Vol. 8 No. VII July - December 2023

ISSN: 2539-6269

ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal (BASJ)

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2566

ISSN: 2539-XXXX

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับอาเซียนศึกษา ในมิติของศาสนา การศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมืองและศิลปวัฒนธรรม ของคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัยและบุคคลทั่วไปในประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน และประเทศที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน

หมายเหตุ

1. วารสารพุทธอาเซียนศึกษา (Buddhist ASEAN Studies Journal: BASJ) รับผิดชอบต่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทความทุกบทความทางกองบรรณาธิการจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องตามรูปแบบ แล้วจึงส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review) จากทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยพิจารณา ทั้งนี้ บทความที่ส่งถึงกองบรรณาธิการ ขอสงวนสิทธิ์ไม่สงวน

2. ทัศนะหรือข้อคิดเห็น ภาพประกอบหรือตารางใดๆ ของบทความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนแต่ละท่านเป็นความรับผิดชอบส่วนตัวของผู้เขียน ไม่ใช่ความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการและศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3. บทความจะต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารฉบับอื่น หากตรวจสอบพบมีการตีพิมพ์ซ้ำซ้อนหรือพบว่าคัดลอกผลงานผู้อื่น ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว

สำนักงาน

ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทรศัพท์ 035-248505

อีเมล

mcuasean@gmail.com

พิสุจน์อักษร/ศิลปกรรม พระปลัดอภิเชษฐ์ สุภทรวาทิ

ดร.สุรัตน์ คำโสภา

นางสาวมกรวี นิมพะนาวี

จำนวนที่พิมพ์

พิมพ์ที่

เผยแพร่ออนไลน์

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.

พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.

พระราชวัชรสารบัณฑิต, รศ.ดร.

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนตเสโน, ผศ.ดร.

พระมหาไพรัช ธมฺมทีโป, รศ.ดร.

พระเมธีวราญาณ, ผศ.ดร.

รศ.ดร. สุรพล สุขะพรหม

ดร.สุภาพรรณ เพิ่มพูล

รศ.ดร. สุมาลี ไชยสุภารากุล

พระมหาจิรวัฒน์ กนตวณฺเณ, รศ.ดร.

อธิการบดี

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

รองอธิการบดีฝ่ายต่างประเทศ

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี มจร

รองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ศูนย์อาเซียนศึกษา

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ศูนย์อาเซียนศึกษา

ผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา

บรรณาธิการ**ผู้ช่วยบรรณาธิการ****กองบรรณาธิการ**

พระปลัดระพิน พุทธิสารโร, ผศ.ดร.

พระมหาเกรียงศักดิ์ อินทปญฺโญ, ดร.

พระปลัดอภิเชษฐ์ สุภทฺรวาที

รศ.ดร.วาสนา แก้วหล้า

ผศ.ดร.อัครา ประเสริฐสิน

ผศ.ดร.จตุภูมิ เขตจตุรัส

ดร.กาญจนา ตระกูลวรกุล

อาจารย์ศิริโสภา สันติพิสุทธิกร

อาจารย์สาวิณี รอดสิน

อาจารย์ชลิดา แยมศรีสุข

อาจารย์อาทร พร้อมพัฒนภาค

Johan Richard Weintre, Ph.D.

Alvin Aguilar Sario, Ph.D.

Hadjie Cresencio Sadje

ดร.ลำพอง กลมกุล

ดร.สุรัตน์ คำโสภา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

Jame Cook University, Australia

University of Santo Tomas, Philippines

University of London, UK

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารพุทธาเซียนศึกษา (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย

พระปลัดระพิน พุทธิสาโร, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาอานนท อานนโท, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ฐิริปัญญา, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาดาวสยาม วชิรปัญญา, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระใบฎีกาสุพจน์ ตปสีโล, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหากฤษฎา กิตติโสภโณ, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาเผื่อน กิตติโสภโณ, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระครูสิริธรรมบัณฑิต, ผศ.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาจารย์ศิลาวัฒน์ ชัยวงศ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย

พระมหามหาวินทร์ ปุริสุตโต, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ศ.เกียรติคุณ ดร.สุจิต เพียรชอบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศ.ดร.พศิน แต่งจวง	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.คันธทรัพย์ ชมพูพาทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
รศ.ดร.วาสนา แก้วหล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผศ.ดร.อัครา ประเสริฐสิน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.จตุภูมิ เขตจตุรัส	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.วัชรพล พุทธรักษา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ศุภกิจ ภูวงค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผศ.ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผศ.ดร.วีรวิชัย ปิยนนทศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผศ.ว่าที่ร้อยเอก ญัฐดนัย แก้วโพนงาม	วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน
ผศ.ชนิกานต์ ผลเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ดร.ปานณนาถ ศักดิ์ศิริคุณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
	พระนครเหนือ

ดร. อธิพงษ์ ทองศรีเกตุ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ดร. ไพเราะ มากเจริญ

วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ดร.วชิรกรณ์ แสงสุวรรณ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ดร.ทง ทองภูเบศร์

มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

จริยธรรมการตีพิมพ์บทความลงในวารสาร

จากการที่วารสารเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารผลงานวิจัย ตลอดจนข้อค้นพบใหม่ๆระหว่างนักวิจัยและสังคมภายนอก ดังนั้น เพื่อให้การสื่อสารทางวิชาการเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ถูกต้อง โปร่งใสสอดคล้องกับมาตรฐานการตีพิมพ์นานาชาติและจริยธรรมในการตีพิมพ์บทความตามข้อกำหนดของ Committee on Publication Ethics (COPE) วารสารพุทธอาเซียนศึกษา (Buddhist ASEAN Studies Journal: BASJ) ของศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงได้กำหนดจริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน ดังนี้

บทบาทและหน้าที่ของผู้นิพนธ์ (Duties of Authors)

1. ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นผลงานใหม่ที่ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อนและไม่มีการส่งบทความเพื่อการตีพิมพ์ไปที่วารสารฉบับอื่นๆ ในเวลาเดียวกันกับที่ส่งวารสารฉบับนี้
2. ผู้นิพนธ์ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลทุกครั้ง เมื่อผู้นิพนธ์นำผลงานเหล่านั้นมาใช้ในผลงานของตน ไม่มีการทำผิดจริยธรรมการวิจัย ในทุกประเด็น เช่น การคัดลอกข้อมูลโดยไม่มีอ้างอิง หรืออ้างอิงไม่ถูกต้อง (Plagiarism) รวมทั้งจัดทำรายการอ้างอิงท้ายบทความให้มีความสอดคล้องถูกต้องตรงกับเนื้อหา
3. ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่าผลงานมีความถูกต้อง รายงานข้อมูลและผลที่เกิดขึ้นจริง ไม่บิดเบือนข้อมูล หรือให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ และรับผิดชอบต่อความคิดเห็นหรือข้อสรุปในบทความที่นำมาตีพิมพ์ โดยเนื้อหาและข้อมูลในบทความ ต้องไม่มีการแสดงความส่อเสียด ให้ร้ายหรือทำให้บุคคล กลุ่มบุคคลหน่วยงานใด ๆ ได้รับความเสียหายเดือดร้อน
4. ผู้นิพนธ์ต้องเขียนบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดไว้ใน “คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ” โดยได้ตรวจสอบคำผิด การเว้นวรรค การขึ้นย่อหน้า หัวข้อ รวมถึงการใช้ภาษาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องทั้งหมดและมีรูปแบบการตีพิมพ์ทั้งบทความเป็นไป

ตามข้อกำหนดของวารสารนี้ สำหรับการใช้อังกฤษและภาษาไทยในบทความ ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์อย่างดีแล้ว

5. ผู้นิพนธ์และผู้นิพนธ์ร่วมที่มีชื่อปรากฏในบทความ จะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการเขียนบทความจริงและรับรู้ถึงการจัดส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้ มิได้จ้างวานให้ผู้อื่นผู้ใดที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในผลงานเป็นผู้เขียนให้
6. ผู้นิพนธ์ต้องระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนในการทำวิจัยนี้ หรือต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน (ถ้ามี) สำหรับการกล่าวขอบคุณผู้มีส่วนช่วยเหลือในกิตติกรรมประกาศนั้น สามารถทำได้ โดยผู้เขียนบทความควรขออนุญาตจากผู้ที่ผู้เขียนประสงค์จะขอบคุณให้รับทราบก่อน

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการวารสาร (Duties of Editors)

1. บรรณาธิการวารสารมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนรับผิดชอบ โดยให้มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง ผลงานน่าเชื่อถือ มีความใหม่ชัดเจน สอดคล้องของเนื้อหากับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และต้องรักษามาตรฐาน รวมถึงพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพมีความทันสมัยอยู่เสมอ
2. บรรณาธิการต้องมีการตรวจสอบบทความในด้านการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง เพื่อให้แน่ใจว่าบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น หากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น ในกระบวนการประเมินบทความ บรรณาธิการต้องหยุดกระบวนการประเมินและติดต่อผู้นิพนธ์หลักทันที เพื่อขอคำชี้แจงเพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความ
3. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอนแต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียน ซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ
4. บรรณาธิการต้องไม่ปฏิเสธการตีพิมพ์บทความ เหตุจากความสงสัยหรือความไม่แน่ใจ และต้องให้โอกาสแก่ผู้นิพนธ์ หาหลักฐานมาพิสูจน์ข้อสงสัยนั้นๆ เสียก่อน โดยต้องปฏิบัติต่อผู้นิพนธ์ด้วยความเป็นธรรม ปราศจากอคติหรือความลำเอียง ไม่ทำให้ผู้นิพนธ์ต้องได้รับความอับอายจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้นิพนธ์ทั้งทางวาจาหรือทางลายลักษณ์อักษร
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ
6. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ ผู้ประเมิน และทีมบริหาร

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ (Duties of Reviewers)

1. ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่จะมีต่อสาขาวิชานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์และความเข้มข้นของผลงาน ไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ
2. ผู้ประเมินบทความต้องมีวินัยและตรงต่อเวลาในระยะเวลาของการประเมินบทความ โดยต้องให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำตามหลักวิชาการเท่านั้นและห้ามใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่ทำให้ผู้นิพนธ์อ่านแล้วรู้สึกอับอาย
3. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความและจนกว่าบทความนั้นจะได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสาร (Confidentiality)
4. ผู้ประเมินบทความต้องระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมินแต่ผู้นิพนธ์ไม่ได้อ้างถึงเข้าไปในการประเมินบทความด้วย เพื่อให้บทความเกิดคุณค่าในเชิงวิชาการเพิ่มขึ้นนอกจากนี้ หากมีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบด้วย
5. ผู้ประเมินบทความต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์บรรณาธิการ และทีมบริหาร

บทบรรณาธิการ

ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จัดทำวารสารพุทธอาเซียนศึกษา (Buddhist ASEAN Studies Journal: BASJ) เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนศึกษา ในมิติของศาสนา การศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมืองและศิลปวัฒนธรรม ของคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัยและบุคคลทั่วไป ในประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน และประเทศที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน โดยทำการเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน) ได้แก่ ฉบับที่ 1 ระหว่างเดือนมกราคม – เดือนมิถุนายน และฉบับที่ 2 ระหว่างเดือนกรกฎาคม – เดือนธันวาคม

วารสารพุทธอาเซียนศึกษา (Buddhist ASEAN Studies Journal: BASJ) มุ่งเน้นและส่งเสริมให้คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาและบุคคลทั่วไปได้เผยแพร่ผลงานวิชาการ งานวิจัยและองค์ความรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ กองบรรณาธิการวารสารพุทธอาเซียนศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจุดประกายความคิดและเปิดโลกทัศน์ทางวิชาการให้แก่ผู้สนใจทั่วไป หากผู้อ่านมีข้อเสนอแนะหรือติชมประการใด กองบรรณาธิการขออวยรับไว้ด้วยความขอบคุณยิ่ง

ดร.ลำพอง กลมกุล

บรรณาธิการ

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

จริยธรรมการตีพิมพ์บทความลงในวารสาร

บทบรรณาธิการ

บทบาทของครูพระสอนศีลธรรมใน โรงเรียน..... 1

(พระครูอุดมจารุวรรณ (คำไล้ จารุวิโส))

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู

ในสถานศึกษา จังหวัด ตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี 9

(ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, ณัฐนรี จุฑาวรรณ, ชนม์ณกานต์ เสฏฐวุฒิสุนันท์)

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกล้า 21

(พระสวณัฐกร จิตปรุกโกโม (แสนสุข))

Following the footsteps to search for the Wat Rakang Amulet of Luang Poo
toe Prommarangsi 29

(Sookchok Thongsook ularn)

การบริหารงานวิชาการและการพัฒนาระบบบริหารจัดการ การสร้างสื่อการเรียนรู้ประเภท

ภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติเรื่อง วันออกพรรษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี 47

(ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร)

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ..... 57

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารพุทธาเซียนศึกษา..... 63

แบบประเมินบทความตีพิมพ์ลงในวารสารพุทธาเซียนศึกษา..... 64

บทบาทของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน The Roles Monks Teaching Morality in Schools

พระครูอุดมจารุวรรณ (คำไล้ จารุวิโส)
Phrakru Udomjaruwan (Kamlai Cāruvamso)*
E-mail: 6501102002@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

พระสงฆ์นับว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เพราะท่านเป็นส่วนหนึ่งของพระรัตนตรัย หนึ่งในพุทธบริษัทซึ่งถือว่าเป็นองค์หลัก เป็นกำลังสำคัญของพระพุทธศาสนา ด้วยเพราะพระสงฆ์สาวกส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติ ถูกทาง ปฏิบัติสมควร เป็นผู้ควรแก่การคำนับ ควรแก่การต้อนรับ ควรแก่ของทำบุญ ควรแก่การกราบไหว้ เป็นเนืองนาบุญอันยอดเยี่ยมของโลก มีปณิธานในการเผยแผ่ และไม่เพียงแต่ท่านจะอบรมสั่งสอนหลักธรรมให้แก่พุทธศาสนิกชนเท่านั้น ท่านยังสามารถปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมด้วย บทบาทในปัจจุบันของพระสงฆ์น่าจะมีส่วนสะท้อนให้เห็นถึงบทบาท ในอนาคตได้บ้าง เพราะฉะนั้น หากเราประสงค์ให้สถาบันสงฆ์ในอนาคตได้แสดงบทบาทในทาง ที่ถูกที่ควร และสอดคล้องกับทัศนคติ (ที่ชอบธรรม) ของสังคมแล้วไซ้ เราก็จะได้รับแรง ส่วนบทบาทของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน ซึ่งมีวิธีการถ่ายทอดหลักธรรมของพระสอนศีลธรรม ต่อเนื้อหาวิชาศีลธรรมที่จัดสอนในโรงเรียน ที่จะใช้เครื่องมือในการพัฒนา และปรับปรุงการศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนศีลธรรม ให้สอดคล้องกับยุคปฏิรูปการศึกษาต่อไปในอนาคต โดยเป็นการสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้าน (ชุมชน) วัด และโรงเรียน และเป็นการเข้าไปเผยแผ่หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาเข้าสู่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: บทบาท, ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน

Abstract

Priests play an important role because he is part of the Triple Gem of the Buddhist companies which is regarded as the main body is an important force in Buddhism because most of the Sangha disciples are good practice, right practice, straight practice, right practice, proper practice, and are worthy of respect welcome deserving of merit worthy of respect. It is the world's best meat of merit that have the commitment to spreading and not only that he would train and teach the principles to the Buddhists only also act as a

* นิสิตปริญญาเอก ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

good role model for society. The current role of the monks should reflect the role in the future. Therefore, if we want the Sangha Institute in the future to play a role in the right place and in accordance with the (righteous) attitude of society, we will have to hurry as for the role of the monk teaching morality in school which has a way of conveying the principles of the monk's teaching morality to the content of moral subjects taught in school to use development tools and improve moral education curriculum in line with the educational reform era in the future. It is a good relationship between the house (community), temple, and school and it is a way to propagate the Buddhist principles enter the community effectively.

Keywords: The Roles, Monks Teaching Morality in Schools

บทนำ

การให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในภาควิชาธรรมศึกษามีความมุ่งหวัง เพื่อให้เด็กได้มีความรู้ทางธรรม มีความเข้าใจในศาสนพิธีการต่าง ๆ รู้จักพุทธประวัติขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า รู้จักกาลเทศะเมื่อต้องประพฤติปฏิบัติต่อบุคคลที่ควรเคารพตามสถานะ อาทิเช่น เมื่ออยู่ต่อหน้าพระสงฆ์ บิดามารดา ครูบาอาจารย์ เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา ในโรงเรียน ให้สอดคล้องกับยุคปฏิรูปการศึกษาต่อไปในอนาคต

การดำเนินงานโครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน โดยมีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อสนับสนุนให้พระมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ศีลธรรม ในโรงเรียนด้วยการ 1) สอนสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนาให้กับโรงเรียนทุกระดับ 2) เป็นวิทยากรบรรยายหัวข้อธรรมต่าง ๆ ช่วยครูสอนสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา 3) เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา 4) จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมให้กับนักเรียน 5) ส่งเสริมการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ โรงเรียนคุณธรรมชั้นนำ พระสงฆ์นับว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เพราะท่านเป็นส่วนหนึ่งของพระรัตนตรัย หนึ่งในพุทธบริษัทซึ่งถือว่าป็นองค์หลัก เป็นกำลังสำคัญของพระพุทธศาสนา ด้วยเพราะพระสงฆ์สาวกส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติ ถูกทางปฏิบัติสมควร เป็นผู้ควรแก่การคำนับ ควรแก่การต้อนรับ ควรแก่ของทำบุญ ควรแก่การกราบไหว้ เป็นเพื่อนบุญอันยอดเยี่ยมของโลก มีปณิธานในการเผยแผ่และไม่เพียงแต่ท่านจะอบรมสั่งสอนหลักธรรมให้แก่พุทธศาสนิกชนเท่านั้น ท่านยังสามารถปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมด้วย

บทบาทของพระสงฆ์

เมื่อกล่าวถึงบทบาทของพระสงฆ์ ในพระพุทธศาสนา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กระทั่งเป็นไปในอนาคต จะเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของพุทธบริษัทเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะที่เป็นศูนย์รวมศรัทธาของประชาชนผู้นับถือ และเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกันของชาติ และอีกประการหนึ่งพระพุทธศาสนาเป็นเหมือนรากเหง้าแห่งความเป็นชาติ และเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมของประเทศไทยทั้งด้านสังคม และวัฒนธรรม

องค์กรสงฆ์ และตัวของพระสงฆ์เอง เป็นกลไกขับเคลื่อนวิถีชีวิตของชาวพุทธให้เคลื่อนที่ไป อย่างมั่นคงแบบพุทธ ขณะเดียวกันกระแสทางสังคม บ้านเมือง เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็มีส่วนกำหนดบทบาทให้พระสงฆ์ต้องพัฒนาและปรับกลยุทธ์ในการสั่งสอน และอบรมประชาชน ทุกกลุ่มอย่างฉลาด และเป็นปัจจุบัน คือ ทันท่วงทีเหตุการณ์ที่เคลื่อนไหวในสังคม เพื่อปรับท่าที ของตนให้กระชับขึ้น และพระสงฆ์จะต้องอาศัยศรัทธาเป็นอยู่ ขณะเดียวกันก็ต้องเข้ามา มีบทบาทต่อชุมชน สังคมด้วยเหตุผล 3 ประการ ดังนี้ (คะเนิงนิตย จันทบุตร, 2544)

1. การดำเนินชีวิตของพระสงฆ์ต้องพึงพาปัจจัย 4 จากพุทธศาสนิกชน
2. สภาพและเหตุการณ์ในสังคมย่อมมีผลเกี่ยวข้องกับการบำเพ็ญสมณธรรม
3. โดยคุณธรรม คือ เมตตา กรุณา พระสงฆ์นั้น จะต้องช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์

บทบาทในอนาคตของพระสงฆ์จะเป็นเช่นไรนั้น เป็นเรื่องที่ทำนายและคาดการณ์ ได้ยาก แต่จะอย่างไรก็ตาม บทบาทในปัจจุบันของพระสงฆ์น่าจะมีส่วนสะท้อนให้เห็นถึงบทบาท ในอนาคตได้บ้าง เพราะฉะนั้น หากเราประสงค์ให้สถาบันสงฆ์ในอนาคตได้แสดงบทบาทในทาง ที่ถูกที่ควรและสอดคล้องกับทัศนคติ (ที่ชอบธรรม) ของสังคมแล้วไซ้ เราจะได้รับแรง ดำเนินการต่อไปนี้ คือ (วัฒนา พัฒนพงษ์, 2526)

1. ขจัดบทบาทที่ขัดต่อพระธรรมวินัย กฎหมาย และทัศนคติที่ดีงามของพุทธศาสนิกชน
2. ปรับปรุงพัฒนามาตรฐานที่ดีและสอดคล้องกับพระธรรมวินัย และทัศนคติที่ดีงามของชาวบ้านในปัจจุบัน
3. พัฒนาบทบาทที่ดีในอดีตบางบทบาท
4. กำหนดบางบทบาทที่เห็นว่าน่าจะเหมาะสมกับยุคสมัย และสภาวะทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของไทยในปัจจุบัน

การปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

การปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เป็นการปลูกฝังพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกภายใต้กรอบความดีงามของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมี 4 แนวทาง ดังต่อไปนี้ (สุภัททา ปินทะแพทย์, 2552)

1. การปลูกฝังจริยธรรมด้วยการทำค่านิยมให้ชัดเจน (Value Clarification) เป็นกระบวนการทำให้เกิดความ กระจ่างแจ้งในค่านิยมของตนเอง จึงเป็นกระบวนการกระจ่างจริยธรรมของตนเองด้วยและถือได้ดีกว่ากระบวนการทำค่านิยมให้ชัดเจน (Value Clarification) ก็คือ กระบวนการปลูกฝังจริยธรรม ในทัศนคติของนักทฤษฎีการทำค่านิยมให้ชัดเจน (Value Clarification) ค่านิยมเกิดจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลและจะแสดงออกมาในรูปของความเชื่อทัศนคติพฤติกรรมและความรู้สึกของแต่ละบุคคล

2. การปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผล เป็นการปลูกฝังจริยธรรมที่มีการพัฒนาผู้เรียนให้มีกฎเกณฑ์ การตัดสินใจถูกผิดด้วยเหตุผลในระดับสูง และอย่างน้อยก็ให้อยู่ในระดับกฎเกณฑ์สังคมตามทัศนคติ การพัฒนาจริยธรรมไม่อาจกระทำด้วยการสอน ไม่กระทำด้วยการแสดงตัวอย่างให้ดู และไม่อาจกระทำ ด้วยวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ จริยธรรมสอนกันไม่ได้ จริยธรรมพัฒนาขึ้นมาด้วยการนึกคิดของแต่ละคน ตามลำดับขั้นและตามระดับพัฒนาการทางปัญญา ซึ่งผูกพันกับอายุ ดังนั้น หากยังไม่ถึงวัยอันสมควร จริยธรรมบางอย่างก็จะไม่เกิด

3. การปลูกฝังจริยธรรมด้วยการปรับพฤติกรรมเป็นการประยุกต์หลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล วิธีการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) ใช้ได้ดีใน การสร้างและรักษาพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและในการลดพฤติกรรมไม่น่าปรารถนา ดังนั้นวิธีการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) จึงถือเป็นวิธีปลูกฝังจริยธรรมวิธีหนึ่ง

4. การปลูกฝังจริยธรรมด้วยการเรียนรู้ทางสังคมถือว่า จริยธรรมเป็นความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์สำหรับการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรม กฎเกณฑ์เหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ โดยการจัดประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งได้แก่ตัวอย่างและคำบอกให้ ผู้เรียนเกิดความเชื่อว่า พฤติกรรมอะไรนำไปสู่ผลกระทบอะไรและผลกระทบนั้นน่าปรารถนาเพียงไร การจัดเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมทางสังคม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริยธรรมนี้จะต้องจัดให้มีความสอดคล้องกันทั้งประสบการณ์ตรง ตัวอย่างและคำบอกและถ้าหากคำบอกมีลักษณะเป็น การชี้แนะให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ต่าง ๆ จากประสบการณ์ตรงและจากตัวอย่างที่ประสบด้วยแล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดในลักษณะที่ตรงเป้าและมีประสิทธิผลมากขึ้น

วิธีสอนตามแบบของพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าทรงมีวิธีการสอนหลากหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับบุคคล วิธีการสอนของพระองค์ที่พบบ่อย คือ

1. แบบสากัจฉาหรือสนทนา วิธีนี้น่าจะเป็นวิธีที่ทรงใช้บ่อยไม่น้อยกว่าวิธีใด ๆ โดยเฉพาะในเมื่อผู้มาเฝ้าหรือทรงพบนั้น ยังไม่ได้เลื่อมใสศรัทธาในพระศาสนา ยังไม่รู้ไม่เข้าใจ หลักธรรม วิธีการสนทนานี้ พระพุทธองค์ทรงส่งเสริมให้พระสาวกใช้กันดังทรงยกย่องว่า “การสนทนาธรรมตามอุดมกาลเป็นมงคล” และจะมีศาลาเป็นที่นั่งสนทนาธรรมของพระภิกษุสงฆ์ทุกฝ่าย เมื่อไม่สามารถตกลงกันได้บางเรื่อง พระองค์ก็จะเสด็จมาเอง (เสฐียรพงษ์ วรรณปก, 2540)

2. แบบบรรยาย วิธีสอนแบบนี้น่าจะทรงใช้ในที่ประชุมใหญ่ในการแสดงธรรมประจำวัน ซึ่งมีประชาชนหรือพระสงฆ์จำนวนมาก และส่วนมากเป็นผู้มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจกับมีความเลื่อมใสศรัทธาอยู่แล้ว มาฟังเพื่อหาความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมและหาความสงบสุขทางจิตใจ นับได้ว่าเป็นคนประเภทและระดับใกล้เคียงกัน พอจะใช้วิธีบรรยายอันเป็นแบบกว้าง ๆ ได้

3. แบบตอบปัญหา ในการตอบปัญหาพระองค์ทรงสอนให้พิจารณาคุณลักษณะของปัญหาและใช้วิธีตอบให้เหมาะสม ผู้ถามอาจถามด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กันบางคนถามเพื่อให้ตอบ คำถามในเรื่องที่สงสัยมานาน บางคนถามเพื่อลองภูมิ บางคนถามเพื่อชมหรือปรารภให้ผู้ตอบ อ้อายบางคนถามเพื่อเทียบเคียงกับความเชื่อหรือหลักคำสอนในลัทธิศาสนาของตน พระองค์ ตรัสว่า “การตอบปัญหาใด ๆ ต้องดูลักษณะปัญหาและเลือกวิธีตอบให้ถูกต้องเหมาะสม” จึงทรงจำแนกวิธีตอบปัญหาไว้ 4 ประเภท คือ (ที.ปา. (ไทย) 11/312/291)

3.1 เอกังสพยากรณ์ปัญหา ปัญหาบางอย่างต้องตอบตรงไปตรงมา ตอบแบบตายตัวไม่มีเงื่อนไข เช่น ถามว่า จักขุเป็นอนิจจังหรือ ฟังตอบไปทีเดียวว่า ถูกแล้ว

3.2 ปฏิจูปัญญาพยากรณ์ปัญหา ปัญหาที่ฟังย้อนถามแล้วจึงแก้ เช่น โสตะ ก็ เหมือนจักขุ ฟังย้อนถามว่า ที่ถามหมายถึงแ่งไหน ถ้าบอกว่าในแ่งเป็นเครื่องมอง ฟังตอบว่าไม่เหมือนกัน ถ้าถามว่า ในแ่งอนิจจัง จึงควรตอบรับว่า เหมือนกัน

3.3 วิชัชพยากรณ์ปัญหา ปัญหาที่ต้องแยกคำตอบเป็นเรื่อง ๆ เป็นประเด็น เช่น พระพุทธองค์ทรงติเตียนตบะใช่หรือไม่ อย่ารีบตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ เพราะมีส่วนผิดต้องแยกตอบว่า พระพุทธองค์ทรงติเตียนตบะที่ทรمانตนเอง แต่ทรงสรรเสริญว่าความอดกลั้นเป็นยอดแห่งตบะ เป็นต้น

3.4 ฐปณียปัญหา ปัญหาบางอย่างต้องตอบไปไม่ตอบหรือพึงยับยั้งเสีย เพราะถ้าตอบไปจะเป็นปัญหาที่ให้เกิดความทะเลาะ ตอบไปแล้วไม่ทำให้เกิดประโยชน์เช่น ศาสดานั้นสอนอย่างนั้น อย่างนี้ อยากทราบว่าคุณสอนของใครถูก คำสอนของใครผิด พระองค์ มักจะตัดบทว่า เรื่องนั้น จงพักไว้ก่อน เรา ตถาคตจะแสดงธรรมให้ฟังนี้ คือ วิธีพักปัญหาของพระองค์

4. แบบวางกฎข้อบังคับ เมื่อเกิดเรื่องมีภิกษุกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ขึ้นเป็นครั้งแรก พระสงฆ์หรือประชาชนเล่าลือโพนทนาติเตียนกันอยู่ มีผู้นำความมากราบทูลพระพุทธเจ้า พระองค์ก็จะทรง เรียกประชุมสงฆ์สอบถามพระภิกษุผู้กระทำความผิดเมื่อเจ้าตัวรับได้ความเป็นสัตย์จริงแล้ว ก็ทรงตำหนิชี้แจงผลเสียหายที่เกิดแก่ส่วนรวม พรรณนาผลร้ายของความประพฤตินี้ไม่ดีและคุณประโยชน์ของความประพฤติที่ดีงาม แล้วทรงแสดงธรรมกถาที่สมควรเหมาะสมกับเรื่องนั้นจากนั้นจะตรัสให้สงฆ์ทราบว่าจะทรงบัญญัติสิกขาบท โดยทรงแถลงวัตถุประสงค์ในการบัญญัติให้ทราบ แล้วทรงบัญญัติสิกขาบทข้อนั้น ๆ ไว้ด้วยความเห็นชอบพร้อมกันของสงฆ์ในท่ามกลางสงฆ์และด้วยความรับทราบร่วมกันของสงฆ์ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต, 2548)

บทบาทพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน

ในการจัดการเรียนรู้พระพุทธศาสนาตามพุทธวิธีนั้นบทบาทของครูสำคัญมาก บทบาทของครูอยู่ที่การแนะนำวิธีการ ถ้าผู้เรียนสามารถทำได้ก็ให้ทำเอง บทบาทของครูอยู่ที่การแนะนำครูที่ดี ต้องมีทั้งวิชา และจรรยา (วิชาจรณสมปโน) วิชา คือความรู้ดีจรรยา คือความประพฤติดี บทบาทสำคัญของครูมีสามคำคือ แนะนำให้ทำทำให้ดูอยู่ให้เห็น ดังพุทธพจน์ที่ว่า “ตุมเหทิกิจจ อาตปปี อกขาตาโร ตถาคตา ปฏิปณา ปโมกขนติ ฌายีโน มารพนธนา” เธอทั้งหลายควรทำความเพียรเองเถิด ตถาคตเป็นเพียงผู้ชี้ทางบอกเท่านั้นผู้บำเพ็ญภาวนา ดำเนินทางนี้แล้ว พงพิณจอยู่ จักพ้นจากเครื่องผูกแห่งมารได้ (สำนักงานพระสอนศีลธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2560)

บทบาทของพระสอนศีลธรรมในฐานะที่เป็นครูที่จะต้องเตรียมการในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ (แสงจันทร์งาม, 2540)

1) วิธีการเสริมสร้างความศรัทธาแก่ผู้เรียน การเสริมสร้างศรัทธาเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้เรียนระดับประถมวัยประมาณไม่เกิน 6 ปี และเรียนระดับประถมศึกษา อายุประมาณ 6-10 ปี เป็นช่วงสำคัญที่ผู้เรียนกำลังหล่อหลอมความเข้มแข็งในเชิงจริยธรรม ครูผู้สอนควรปลูกฝังด้วยโอวาท 3 ให้เข้าถึงหัวใจของพระพุทธศาสนา คือ ทำความดี ละเว้นความชั่ว ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ มุ่งให้เกิดภาพการเรียนรู้ที่ตัวผู้เรียน คือเป็นคนอ่อนโยน วานอนสอนง่าย เคารพและเชื่อฟังพ่อแม่ผู้ปกครอง และฝึกปฏิบัติตนตามหลักธรรม และมีศรัทธาในพระรัตนตรัย ส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา มีอายุ ตั้งแต่ 11 ปีถึง 17 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางร่างกายจิตใจ บุคลิกภาพ มีความเห็นใจตนเอง เหตุการณ์ บุคคล สิ่งแวดล้อม ความเปลี่ยนแปลงของสังคมกิจกรรม เพื่อการเรียนรู้พระพุทธศาสนาอย่างจริงจังจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะความสนใจ เอื้อให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาต่อพระศาสนา

2) วิธีการด้านบุคลิกภาพของความเป็นครู แต่เดิมมาถ้าจะมีการแสดงประเภทใดก็ตาม ผู้ที่แสดงเป็นครูต้องเลือกคนที่หน้าตาเคร่ง ขรึม ยิ้มยาก แต่งกายล้าสมัย อายุมาก พูดจาเสียงดัง ท่าทางดู เจ้าระเบียบ ปัจจุบันนี้ ความคิดดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ครูสมัยใหม่มีใช้ครูที่คร่ำครึ เป็นกันเองสามารถใช้ภาษาสื่อ ความหมายกับเด็กวัยรุ่นได้ และเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนว่า เขากำลังสนใจในเรื่องอะไร ครู ที่มีบุคลิกภาพดีไม่จำเป็นต้องเป็นหนุ่มหล่อ สาวสวย ครู คือ ธรรมดาตัวเอง แต่ได้ฝึกหัดกิริยาวาจาดีแล้ว วางตนได้เหมาะสมกับสถานภาพของครูตามประเพณีไทย ครูเป็นผู้ที่มีความรู้ละมีประสบการณ์ ชีวิตมากกว่าศิษย์ ครูจึงสามารถเป็นกัลยาณมิตรที่คอยชี้แนะและช่วยเหลือศิษย์อยู่เสมอ ครูนั่นนอกจากจะมีกิริยาวาจาดีแล้วจิตใจของครูต้องดีด้วย มีความบริสุทธิ์ใจ ตั้งใจสั่งสอนศิษย์ด้วยจิตเมตตา ทำตนเป็นตัวอย่างให้ศิษย์ได้เลียนแบบการดำเนินชีวิตที่ดีงามเมื่อครูมีจิตใจที่รักศิษย์ความ เมตตาจะฉายออกมาจากใจเป็นกิริยาที่สุภาพ อ่อนโยน ยิ้มแย้มแจ่มใส นักเรียนได้เรียนกับครูแล้วเกิดความรู้สึกละสบายใจ เลื่อมใสอยากเรียนด้วย ขอให้เรามาช่วยกันสร้างบุคลิกภาพของครูเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างศรัทธา จากการศึกษาจะเห็นว่า บุคลิกภาพที่ดีของครู คือ บุคลิกภาพทางกาย มีความสะอาด แจ่มใส สงบและสำรวม เป็นผู้ที่มีความสุขจิตใจอิสระ ไม่ตกเป็นทาสของตัณหาและอาฆิส เพราะผู้ที่มีจิตใจอิสระ ปลอดโปร่งจากปัญหาเท่านั้นที่จะชี้แนะและช่วยเหลือผู้อื่นได้ และมีความมั่นใจในตนเอง เนื่องจากเป็นผู้ที่รู้จักจริงและปฏิบัติจริงในสิ่งที่สอนผู้อื่นครูที่ดี จึงเป็นผู้ที่มีความเรียบง่ายไม่มีปมเด่นหรือ ปมด้อยในการที่ต้องมาสอนพระพุทธศาสนา

3) วิธีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับศิษย์และระหว่างเพื่อนนักเรียน มนุษย์มีใจเป็นใหญ่ หากครูมีใจรักการสอน รักและเข้าใจศิษย์ย่อมทำให้ครูและศิษย์มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันความสัมพันธ์ที่ดี หมายถึง การที่ทั้งสองฝ่ายเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความไว้วางใจซึ่งกันและกัน รับฟังการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ทำงานร่วมกันได้ เรียนรู้และช่วยกันแก้ปัญหาได้ ทั้งครูและศิษย์ต่างมีเจตคติที่ดีต่อกันความสัมพันธ์ที่ดีจะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าครูใช้วิธีเดินเข้าห้องเรียนให้นักเรียนอ่านหนังสือแล้วครูยืนอธิบายไปจนจบชั่วโมงก็ออกจากห้องไป การสอนแบบนี้ไม่ต่างอะไรกับการสอนโดยใช้โทรทัศน์หรือเทปบันทึกเสียง เป็นการส่งความรู้ทางเดียวโดยไม่เกิดปฏิกิริยาโต้ตอบนักเรียนน่าจะเกิดความรู้สึกอึดอัด เมื่อครูเดินเข้าห้องเรียนด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเริ่มต้นบทเรียนด้วยการทักทายนักเรียนคุยกันถึงเหตุการณ์ข่าว หรือเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เล่า ได้บอก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ที่ทุกข์ร้อนหรือดีใจ ครูแสดงความสนใจ รับฟังและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ผลัดเปลี่ยนกันพูด ในเวลาและวาระต่าง ๆ กัน การปฏิบัติดังกล่าวนี้ย่อมทำให้ครูรู้จักศิษย์และศิษย์ก็เกิดความไว้วางใจครู มีความมั่นใจว่าครูเป็นมิตร ความสัมพันธ์ที่ดีได้เริ่มต้นขึ้นแล้วการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย วิธีการหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ครูใช้สื่อการสอนเป็นเครื่องมือที่นักเรียนได้สนทนา ถกเถียงขัดแย้งกันอย่างมีเหตุผลย่อมทำให้นักเรียนต่างได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ครูคอยจัด แนวทางให้นักเรียนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันช่วยกันแก้ปัญหา ความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่เพื่อนจึงเกิดขึ้นนักเรียนไม่ใช้พู่กันที่เรียนแกล้งๆ อยู่อีกต่อไป แต่เป็นมนุษย์ที่เคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา

4) วิธีการเสนอสิ่งเร้าและจูงใจ นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาว่า เป็นเรื่องของอุดมคติสูงส่งไกลตัว บางครั้งเป็นเรื่องของอิทธิปาฏิหาริย์ เรื่องของอดีตอันยาวนาน เรื่องของกฎเกณฑ์ที่คอยควบคุมมิให้ทำสิ่งใดได้ดังใจตน ดังนั้น การที่จะสร้างศรัทธาให้นักเรียนเกิดความรู้สึกละตระหนักในความสำคัญของการนับถือ ศาสนาจึงต้องใช้สื่อสิ่งเร้าเชื่อมโยงให้เห็นว่าพระพุทธพระธรรม พระสงฆ์ มี

ความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเขา และช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างแท้จริงนักเรียนแต่ละคนมีวิถีชีวิต มีภูมิหลัง มีความสามารถความสนใจที่แตกต่างกันครอบครัวของนักเรียน มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันนักเรียนจึงมีความรู้สึกนึกคิดและวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันด้วย

5) วิธีการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม บรรยากาศของการเรียน เป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนซ้ำซากจำเจ ดังนั้น การจัดชั้นเรียน การจัดที่นั่งเรียน การจัดป้ายนิเทศและสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้มีลักษณะ หลากหลาย จึงช่วยให้การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาเป็นวิชาการที่ทันสมัย นำค้นคว้าแสวงหาคำตอบ เกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อไป

6) กลวิธีและอุบายประกอบการสอนพระพุทธศาสนา ได้นำเอาแบบอย่างการสอนมา จากพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทรงสอนจากสิ่งที่รู้เห็นเข้าใจง่าย หรือรู้เห็นเข้าใจอยู่แล้ว ไปหาสิ่งที่เห็น เข้าใจได้ยากหรือยังไม่รู้ไม่เห็นไม่เข้าใจ ทรงรู้เข้าใจสิ่งที่สอนอย่างถ่องแท้สมบูรณ์ ทรงสอนด้วยเมตตา มุ่งประโยชน์แก่ผู้รับคำสอนเป็นที่ตั้งไม่หวังผลตอบแทน ทรงทำได้จริงอย่างที่สอน เป็นตัวอย่างที่ดี

สรุป

พระสงฆ์มีบทบาทในการให้คำแนะนำปรึกษาปัญหาทางด้านจิตใจและด้านการส่งเสริมจริยธรรมกับการพัฒนาทางด้านจิตใจเป็นส่วนใหญ่ บทบาทด้านอื่นนั้นมีน้อย สิ่งที่เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานของพระสงฆ์มากที่สุดในการช่วยเหลือประชาชนก็คือ การขาดแคลนทุนทรัพย์นอกจากนี้ยังพบว่าพระสงฆ์ส่วนใหญ่คิดว่ามีความสามารถมีความพร้อม เหมาะสมที่จะช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ว่าจะเป็นในระดับบุคคล กลุ่ม หรือชุมชนก็ตาม

ดังนั้น บทบาทของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน ซึ่งมีวิธีการถ่ายทอดหลักธรรมของพระสอนศีลธรรม ต่อเนื้อหาวิชาศีลธรรมที่จัดสอนในโรงเรียน ที่จะใช้เครื่องมือในการพัฒนา และปรับปรุงการศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนศีลธรรม ให้สอดคล้องกับยุคปฏิรูปการศึกษาต่อไปในอนาคต โดยเป็นการสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้าน (ชุมชน) วัด และโรงเรียน และเป็นการเข้าไปเผยแผ่หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาเข้าสู่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

คะนิงนิตย์ จันทบุตร. (2544). แนวคิดทิศทางการศึกษาของคณะสงฆ์ไทย. *วารสารพุทธศาสนศึกษา*, 8(2), 124-132.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2548). *พุทธวิธีในการสอน*. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วัฒนา พัฒนพงษ์. (2526). *พระสงฆ์กับบทบาททางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2552). แนวทางการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม. ใน *รวมบทความวิชาการ และประสบการณ์การสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในการสอน*. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยรังสิต.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2540). *พุทธวิธีการสอนจากพระไตรปิฎก*. กรุงเทพฯ : เพชรรุ่งการพิมพ์ จำกัด.

แสง จันทร์งาม. (2540). *วิธีสอนของพระพุทธเจ้า*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย.

สำนักงานพระสอนศีลธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2560). *คู่มือพระสอนศีลธรรม*.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในสถานศึกษา จังหวัด ตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี

Transformative Leadership of Administrators and Performance Motivation of Teachers in Schools in Trang, Surat, Kanchanaburi Province

ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร¹, Ntapat Worapongapt

ณัฐนรี จุฑาวรรณ², Mutnaree Jutawan,

ชนมณีกานต์ เสฏฐวุฒิสวนันท์³, Chonnakan Suwanansuwanwong

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี 2) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาจังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) มีเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามโดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร สถานศึกษา และ ครู จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี จำนวน 4 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 77 คน ได้แก่ผู้อำนวยการ 4 คน และครู 73 คน รวมทั้งสิ้น 77 คน ตามแนวความคิดของของบาสและอโวลีโอ และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูตามแนวความคิดของบาร์นาร์ด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์

2. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผลประโยชน์ทางอุดมคติโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างกว้างขวาง สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล ความดึงดูดใจทางสังคม สภาพการอยู่ร่วมกัน สิ่งจูงใจด้านสภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา สิ่งจูงใจเกี่ยวกับ

¹ สถาบันเทคโนโลยีภาคตะวันออกแห่งสุวรรณภูมิและสถาบันนวัตกรรมทางการศึกษา สมาคมส่งเสริมการศึกษา
ทางเลือก Email: dr.thiwat@gmail.com

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

³ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

สภาพการทำงาน โดยปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล และทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนและสิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง , แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

Abstract

The objectives of this research were to: 1) The transformational leadership of administrators and teachers' performance motivation in educational institutions, Trang, Surat, Kanchanaburi Province, 2) Teachers' performance motivation, Trang, Surat, Kanchanaburi Province. It is a descriptive research. The tool used as a questionnaire by the sample group was 4 schools in Trang, Surat Thani and Kanchanaburi provinces, with 77 informants per school including 4 directors and 73 teachers, a total of 77 people according to Bas's and Bas's concepts. Avolio and motivation for the performance of teachers according to Barnard's concept. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, arithmetic mean. standard deviation and Pearson's correlation coefficient analysis.

The results showed that

1. The transformational leadership of administrators and teacher performance motivation in schools in Trang, Surat, Kanchanaburi provinces overall and each side were at high level. They were arranged in descending order of the arithmetic mean value as follows: intellectual stimulation Individuality and ideological influence

2. Teachers' work motivation in educational institutions, Trang, Surat Thani and Kanchanaburi provinces, overall and in each aspect, were at a high level. They are arranged in descending order of arithmetic mean as follows: Ideal benefits Opportunity to participate in a wide range of work Incentives related to individual opportunities social attractiveness coexistence Desirable physical condition incentives Working Conditions Incentives By adjusting the working conditions to suit the abilities of the person. and individual worker attitudes and material incentives.

Keywords: change leadership, Performance Motivation

บทนำ

การจะพัฒนาการศึกษาให้ดีและก้าวหน้าโลกได้นั้น โรงเรียนหรือสถาบันทางการศึกษาย่อม มีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ก้าวหน้า มีทฤษฎีหรือแนวคิดเกี่ยวกับการทดแทนภาวะผู้นำหรือการลดความสำคัญของผู้นำ โดยเฮอร์เชย์และบลันชาร์ด (Hersey and blanchard) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการใช้อิทธิพลในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานที่มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้ ผู้นำในระบบการศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษานั้นเอง ซึ่งผู้บริหารที่ดีต้องสามารถรู้เท่าทันเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ การบริหารจัดการที่ดีจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ผู้ทำงานเกิดความ

ตระหนักและมีแรงจูงใจในการทำงานอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยเฮอร์เซย์ และบลันชาร์ด (Hersey and blanchard) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการใช้อิทธิพลในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานที่มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้ ถ้าสถานการณ์เปลี่ยนไป ความเป็นผู้นำและรูปแบบกระบวนการต้องเปลี่ยนไปด้วย ดังนั้น ผู้นำในระบบการศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา (ธนวัฒน์ โพธิ์ รัชต์, 2566)

ในสถานศึกษาได้น้อมนำแนวพระราชดำริ สืบสาน พระราชปณิธานและพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดชและสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูรมาขับเคลื่อนงานด้านการศึกษาให้เกิดเป็นรูปธรรม ตามจุดเน้นนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานเขตพื้นที่หนึ่งคือ การขาดครูเพราะจำนวนไม่พอและครูย้ายบ่อย ดังนั้น ก่อนคัดเลือกเด็กที่จะพัฒนา ต้องพัฒนาครูก่อน ให้พร้อมที่จะสอนเด็กให้ได้ผลตามที่ต้องการ จึงจะต้องคัดเลือกครูและพัฒนาครู จึงให้ความสำคัญและต้องการแก้ปัญหาเกี่ยวกับครู ดังนี้ ปัญหาหนึ่งคือ การขาดครูเพราะจำนวนไม่พอและครูย้ายบ่อย ดังนั้น ก่อนคัดเลือกเด็กที่จะพัฒนา ต้องพัฒนาครูก่อน ให้พร้อมที่จะสอนเด็กให้ได้ผลตามที่ต้องการ จึงจะต้องคัดเลือกครูและพัฒนาครูต้องตั้งฐานะในสังคมของครูให้เหมาะสม ควรเป็นครูท้องที่เพื่อจะได้มีความผูกพันและคิดที่จะพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดของตน (อรุณรัตน์ สีหบุตร และ คณะ, 2566)

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงเหตุผลที่แท้จริงของย้าย โดยส่วนหนึ่งต้องการหาสาเหตุที่แท้จริง หรือต้องการเปลี่ยนผู้บริหาร ไม่ชอบระบบการบริหารของผู้บริหาร และสังคมภายในสถานศึกษา โดยผู้บริหาร ขาดความยุติธรรม ขาดความเป็นผู้นำในการพัฒนาสถานศึกษา การประเมินสถานการณ์ด้านการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรีโดยผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบจุดอ่อนเกี่ยวกับครู ดังนี้ ครูจำนวนมากที่มีประสบการณ์สอนไม่ถึง 5 ปี ทำให้ขาดทักษะและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผล ประเมินผล ครูบางส่วนมีความรู้ และทักษะแต่ไม่นำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง ทำให้ผู้บริหารต้องตระหนักถึงบทบาท หน้าที่และกระบวนการบริหารของตนเองมากยิ่งขึ้น โดยการสร้างแรงจูงใจ สร้างขวัญกำลังใจ เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำงาน เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเอง ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กรเพื่อให้ครูเกิดความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน (สุพจน์ ปลื้มจิตร, วิเชียร รุ้ยนิยง, 2566)

จากประเด็นความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

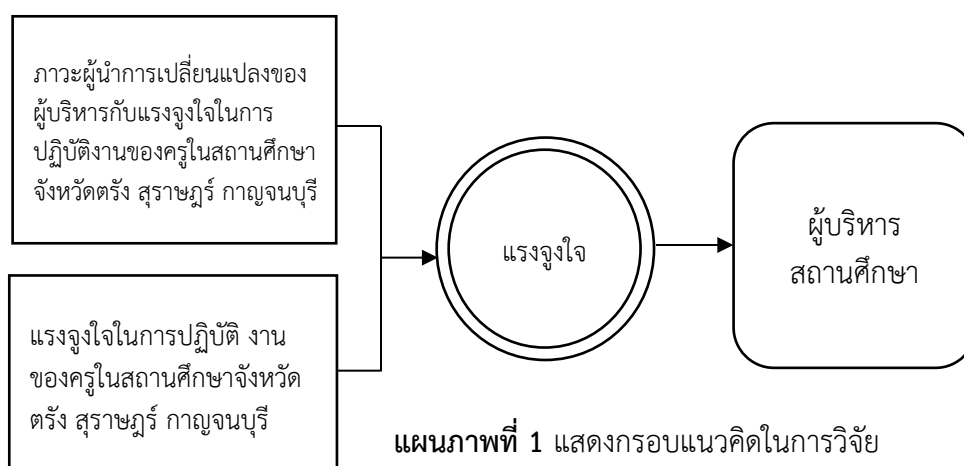
1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาจังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด พร้อมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงกล่าวได้ว่า ผู้บริหารที่จะสามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จได้นั้น จะต้องมีความรู้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตามแนวคิดของบาส และอโวลีโอ (Bass and Avolio) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) การมีอิทธิพล อย่างมีอุดมการณ์ (Idealized Influence: II) 2) การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration Motivation : IM) 3) การกระตุ้นทางปัญญา (Intellectual Stimulation : IS) 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualized Consideration : IC) และสิ่งที่จะทำให้การบริหารงานเป็นไปตามเป้าหมาย ก็คือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู โดยแรงจูงใจเป็นสิ่งที่หน่วยงานหรือผู้บริหารใช้เป็นเครื่องมือ ในการกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความพอใจในการปฏิบัติงาน ตามทฤษฎีแรงจูงใจของบาร์นาร์ด (Barnard) ดังนี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สิ่งจูงใจที่เฉพาะเจาะจงและสามารถให้กับปัจเจกบุคคลได้ และ 2) สิ่งจูงใจทั่วไปซึ่งไม่สามารถให้กับใครโดยเฉพาะเจาะจงได้ มีทั้งสิ้น 8 ประการ คือ 1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (material inducement) 2) สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล (personal non-material opportunity) 3) สิ่งจูงใจด้านสภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา (desirable physical conditions) 4) ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (ideal benefactions) 5) ความดึงดูดใจ ทางสังคม (association attractiveness) 6) สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพการทำงาน โดยปรับสภาพ การทำงานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล และทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน (adaptation of habitual methods and attitudes) 7) โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงาน อย่างกว้างขวาง (opportunity of enlarged participation) 8) สภาพการอยู่ร่วมกัน (the condition of community) เพื่อให้การบริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ประกอบด้วย ตามแนวความคิดของของบาสและอโวลีโอ และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูตามแนวความคิดของบาร์นาร์ด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยมีรายละเอียดดังนี้ เขียนตัวแปรอิสระ กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย ตัวแปรตาม

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัย เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา พื้นที่วิจัย คือ จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร สถานศึกษา และ ครู จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี จำนวน 4 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 77 คน ได้แก่ผู้อำนวยการ 4 คน และครู 73 คน รวมทั้งสิ้น 77 คน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมและแบบสอบถามที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามภายใต้การแนะนำและคำปรึกษาของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและการปรับปรุงพัฒนา

ขั้นที่ 2 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข สำนวนภาษา ตลอดจนเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามตัวแปร โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective congruence) โดยความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.6 - 1.0

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับสถานศึกษาในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี และกาญจนบุรี จำนวน 5 แห่ง รวมทั้งสิ้น 77 ฉบับ

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาคำนวณ และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (reliability) โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) 116 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.991

ขั้นที่ 5 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ สถานศึกษาในสถานศึกษาตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี จำนวน 5 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็น มีจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น แบบตรวจสอบรายการ (check list) เพื่อสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษาสูงสุด 4) ตำแหน่งปัจจุบัน 5) ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามแนวความคิด ของ บาส และอวอลิโอ (Bass and Avolio) ใช้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ ตามแนวความคิด ของ บาร์นาร์ด (Barnard) แบบสอบถามตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale) โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาหรือแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5

ระดับ 4 หมายถึง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาหรือแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 4

ระดับ 3 หมายถึง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาหรือแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3

ระดับ 2 หมายถึง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาหรือแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2

ระดับ 1 หมายถึง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาหรือแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1

ใช้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่ามัธยเลข คณิตจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการคำนึงถึง ความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์

ตารางที่ 1 แสดงค่ามัธยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม

ด้าน	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.	การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (X1)	4.31	0.46	มาก
2.	การสร้างแรงบันดาลใจ (X2)	4.33	0.41	มาก
3.	การกระตุ้นทางปัญญา (X3)	4.33	0.47	มาก
4.	การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (X4)	4.32	0.50	มาก
รวม		4.32	0.41	มาก

จากตารางที่ 1

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = 0.41) และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้านพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสร้างแรง บันดาลใจ ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = 0.41) รองลงมาคือด้านการกระตุ้นทางปัญญา ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = 0.47) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจก บุคคล ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = 0.50) และด้านการมีอิทธิพลอย่าง มีอุดมการณ์ ($\bar{x}$ = 4.31, S.D. = 0.46)

ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า อยู่ ระหว่าง 0.41 - 0.50 แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายน้อย หมายความว่าความคิดเห็นของผู้ตอบ แบบสอบถามเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากวัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาจังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยเลข คณิตจากมากไปหาน้อย คือ ผลประโยชน์ทางอุดมคติ โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างกว้าง ขว้าง สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล ความดึงดูดใจทางสังคม สภาพการอยู่ร่วมกัน สิ่งจูงใจ ด้านสภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพการทำงาน โดยปรับสภาพการทำงานให้ เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล และทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน และสิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา

ข้อ	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Y1)	4.12	0.61	มาก
2.	สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล (Y2)	4.38	0.48	มาก
3.	สิ่งจูงใจด้านสภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา (Y3)	4.26	0.49	มาก
4.	ผลประโยชน์ทางอุดมคติ(Y4)	4.39	0.38	มาก
5.	ความดึงดูดใจทางสังคม (Y5)	4.33	0.40	มาก
6.	สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพการทำงาน โดยปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล และทัศนคติของ ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน (Y6)	4.26	0.50	มาก
7.	โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างกว้างขวาง (Y7)	4.38	0.46	มาก
8.	สภาพการอยู่ร่วมกัน (Y8)	4.30	0.50	มาก
รวม		4.30	0.36	มาก

จากตารางที่ 2 แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.36) และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ผลประโยชน์ทางอุดมคติ ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.38) รองลงมาคือโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างกว้างขวาง ($\bar{X}$ = 4.38, S.D.=0.46) สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.48) ความดึงดูดใจทางสังคม ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.40) สภาพการอยู่ร่วมกัน ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.50) สิ่งจูงใจด้านสภาพทางกายภาพที่พึง ปรารถนา ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.49) สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพการทำงาน โดยปรับสภาพการทำงานให้ เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล

และทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.50) และ สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = 0.61) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.38 - 0.61 แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายน้อย หมายความว่าความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษาจังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง 1 - 5 ปี และ 6 - 10 ปี จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากครูก็มีความรู้เกี่ยวกับทักษะในการบริหาร และมีประสบการณ์การทำงานที่สามารถพัฒนาต่อยอดไปได้ จึงมีความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษา และทิศทางในการบริหารจัดการ จึงทำให้เข้าใจบริบทของผู้บริหาร โดยมีการบริหารจัดการที่มากขึ้น ต้องมีการลงมือทำ เปลี่ยนแปลงระบบการทำงานแบบเดิมทิ้งไป และสร้างระบบการทำงานแบบใหม่ให้เท่าทันเพื่อสอดคล้องกับนโยบายนั้น ทำให้ผู้บริหารต้องมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนตัว มีการทุ่มเทในการทำงาน มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน และต้องมีการถ่ายทอดนโยบายให้แก่ผู้ร่วมงานได้นำไปปฏิบัติด้วย ส่งผลให้ครูเห็นถึงสิ่งที่ผู้บริหารตั้งใจและทุ่มเท จึงมองว่าผู้บริหารสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติงาน สร้างแรงจูงใจให้กับครู กระตุ้นให้ครูมีความกล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นในการทำงานไปด้วยสอดคล้องกับ (พิณภัทรา เวทย์วิทยานวัฒน์, ชนมณี ศิลาณกิจ, 2566) และ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2565) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็น กระบวนการใช้อิทธิพลในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานที่มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้ ผู้นำในระบบการศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษานั้นเอง ซึ่งผู้บริหารที่ดีต้องสามารถรู้เท่าทันเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ การบริหารจัดการที่ดีจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ผู้ทำงานเกิดความตระหนักและมีแรงจูงใจในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสอดคล้องกับ (วิทยา ดวงสินธุ์, 2566) และ (รัชวินท์ ภูนาหา, ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2566) ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของครูโรงเรียนในอำเภอน้ำยืน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่า ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอน้ำยืน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงสุด คือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และด้านที่มีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่ำที่สุด คือ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกลักรจิกา ถวัลย์เสรี ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองโพธาราม จังหวัดราชบุรี ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่ามัธยเลขคณิตจากมากไปน้อย คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญาและด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลตามลำดับ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี ให้การส่งเสริมและสนับสนุนครูในทุกด้านให้มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งจากการปรับเปลี่ยนระบบการเลื่อนเงินเดือน ทำให้ผู้บริหารกำหนดสิ่งตอบแทนเป็นคะแนน หรือเปอร์เซ็นต์ในการเลื่อนเงินเดือน โดยเมื่อครูปฏิบัติงานตามที่ผู้บริหารมอบหมายสำเร็จแล้ว ครูก็จะได้รับคะแนนหรือเปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มขึ้น ทำให้ครูเกิดความรู้สึกดีหรือรักในการปฏิบัติงานมีการกำหนดให้ครูมีชั่วโมงการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมีชั่วโมงการทำงานพิเศษ ทำให้ผู้บริหารมอบหมายให้ครูได้เข้ารับการอบรมตามความสมควร ได้รับผิดชอบงานที่นอกเหนือจากการสอน ส่งผลให้ครูได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองการปรับเปลี่ยนระบบการประเมินการประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา ทำให้ครูปฏิบัติงานตามขอบข่ายที่ได้รับ จึงทำให้ครูเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเองได้ปฏิบัติงานด้วยความรู้ความสามารถ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้ครูเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ (จิตรกร จันทรสุข, 2566) และ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2565) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) การมีอิทธิพล อย่างมีอุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจก บุคคลและสิ่งที่จะทำให้การบริหารงานเป็นไปตามเป้าหมาย ก็คือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู โดยแรงจูงใจเป็นสิ่งที่หน่วยงานหรือผู้บริหารใช้เป็นเครื่องมือ ในการกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความพอใจในการปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับ (ไสว วีระพันธ์, อธิภรณ์ ถิ่นแสนดี, 2566) และ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2564) ศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าประกอบของการจัดองค์กรแห่งนวัตกรรมทางการศึกษาศึกษาวิจัยสำหรับสถาบันการอาชีวศึกษาที่เหมาะสมในประเทศไทย พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สิ่งจูงใจที่เฉพาะเจาะจงและสามารถให้กับปัจเจก บุคคลได้ และ 2) สิ่งจูงใจทั่วไปซึ่งไม่สามารถให้กับใครโดยเฉพาะเจาะจงได้ มีทั้งสิ้น 8 ประการ คือ 1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ 2) สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล 3) สิ่งจูงใจด้านสภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา 4) ผลประโยชน์ทางอุดมคติ 5) ความดึงดูดใจ ทางสังคม 6) สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพการทำงาน โดยปรับสภาพ การทำงานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล และทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน 7) โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงาน อย่างกว้างขวาง 8) สภาพการอยู่ร่วมกัน เพื่อให้การบริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และสอดคล้องกับ (หิรัญ เจริญแล้ว, ขนมนิ ศิลาณกิจ, 2566) และ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2564) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในประเทศไทย พบว่า ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า แรงจูงใจในการทำงานของครู ในมิติด้านปัจจัยจูงใจที่มีอันดับสูงสุดคือ ความสำเร็จในการทำงาน รองลงมา คือ ลักษณะของงาน

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบพรรณนา (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัด ตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี 2) แรงจูงใจในการ

ปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา จังหวัด ตรัง สุราษฎร์ กาญจนบุรี โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การจัดเตรียม โครงการวิจัย ขั้นที่ 2 การดำเนินการวิจัย ขั้นที่ 3 การรายงานผลการวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ สถานศึกษาในจังหวัด ตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี จำนวน 4 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้อำนวยการและครู รวมทั้งสิ้น 77 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวความคิดของของบาส และอโวลิโอ (Bass and Avolio) และแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ของครูในสถานศึกษา ตามแนวความคิดของบาร์นาร์ด (Barnard) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ ตรงเชิงเนื้อหา และนำไปทดลองใช้ในสถานศึกษา จากนั้นนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (frequency: f) และร้อยละ (percentage : %) มัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Definition: S.D.) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment coefficient correlation)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในสถานศึกษา จังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัด การศึกษาในด้านอื่น ๆ โดยเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกันคิด ร่วมกัน แก้ปัญหาต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาได้อย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพครบทุกด้าน ส่วนภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตอยู่ในลำดับ สุดท้าย ผู้บริหารต้องแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง วิสัยทัศน์ในการทำงาน มาตรฐานการปฏิบัติงานของตนเองและบุคลากร และการแสดงความเชื่อมั่นในตัวบุคลากรให้ครูและบุคลากรเห็นเป็นที่ประจักษ์โดยอาจใช้วาระการประชุมประจำเดือนในสถานศึกษาหรือการพูด หน้าเสาธง เป็นเครื่องมือในการบอกกล่าวถึงสิ่งที่ผู้บริหารกำลังปฏิบัติ หรือต้องการให้เป็น เพื่อให้ครู และบุคลากรในสถานศึกษาได้รับทราบ และสนใจในสิ่งที่ผู้บริหารปฏิบัติ

2. จากการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี ด้านผลประโยชน์ทางอุดมคติ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูทุกคนในสถานศึกษาได้พัฒนาผลงานวิชาการของตนเอง โดยมี ผู้บริหารคอยเป็นพี่เลี้ยงและให้คำปรึกษา ทั้งนี้ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี จำนวน 4 โรงเรียน มีลักษณะพื้นฐาน เป็นบุคคลที่มีความทุ่มเทในการปฏิบัติงานและมี อุดมการณ์ในการปฏิบัติงานสูง มีความภาคภูมิใจที่ตนเองได้ปฏิบัติงานด้วยความรู้และความสามารถ ของตนเอง จึงสามารถผลักดันให้ครูและบุคลากรสร้างสรรค์ผลงานวิชาการไปสู่การเลื่อนวิทยฐานะได้ ไม่ยาก ส่วนแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี ด้านสิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ มีค่ามัชฌิมเลข

คณิตอยู่ลำดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษา เกิดแรงจูงใจด้วย สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุเพิ่มมากขึ้น โดยจัดพิธีมอบเกียรติบัตรในโอกาสต่าง ๆ อยู่เสมอ เมื่อครูสามารถ ปฏิบัติงานจนสร้างชื่อเสียงให้แก่ สถานศึกษา หรือมอบเงิน มอบรางวัล การจัดเลี้ยงสังสรรค์ในวันสำคัญ ให้บ่อยขึ้นตามความเหมาะสม เพื่อให้ครูเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี
3. ควรมีการศึกษารูปแบบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดตรัง สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี

เอกสารอ้างอิง

- จิตรกร จันทรสุข. (2566). ข้อเสนอเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล สำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุตรดิตถ์เขต 3. *วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 25(1), 205-218.
- ธนวัฒน์ โพธิ์ รัชต์. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(2), 619-630.
- พิณภัทรา เวทย์วิทยานุกูล, ขนมนิ ศิลาณกิจ. (2566). ภาวะผู้นำแบบยืดหยุ่นของผู้ บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. *วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย*, 2(2), 1-13
- วิทยา ดวงสินธุ์. (2566). อิทธิพลภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3. *วารสารชมรมบัณฑิตศิลป์*, 1(1).
- ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร. (2565) รูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการอาชีวศึกษาในภาค ตะวันออกของประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 15(1), 86-106.
- ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำแบบปรับตัวของผู้บริหารสถาบันการ อาชีวศึกษามีอาชีวศึกษาใต้สถานการณ์วิถีปกติใหม่และวิถีถัดไปในภาคตะวันออกของประเทศไทย. *วารสารพุทธมคัศุณย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิภังคาราม*, 7(1), 193-207.
- ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร. (2564). การศึกษาองค์ประกอบของการจัดองค์กรแห่งนวัตกรรมการศึกษายุค ดิจิทัลสำหรับสถาบันการอาชีวศึกษาที่เหมาะสมในประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก*, 10(1), 20-35.

- ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในประเทศไทย. *วารสารศิลปศาสตรราชชมงคลสุวรรณภูมิมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ*, 3(3), 211-225.
- รัชวิน ภูนาหา,ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร. (2566). ภาวะผู้นำทางวิชาการเชิงสร้างสรรค์อย่างมีวิสัยทัศน์กับการบริหารงานโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาฬสินธุ์. *วารสารช่อพะยอม*, 34(1), 67-85.
- สุพจน์ ปลื้มจิตร, วิเชียร ฐ์ ยืนยง. (2566). ภาวะผู้นำการ เปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่21ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ขอนแก่น. *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 13(2), 202-215.
- ไสว วีระพันธ์, ชีรภัทร์ ถิ่นแสนดี. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ การบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่. *วารสารการบริหารการศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 3(1), 99-
- หิรัญ เจริญแล้ว, ชนมณี ศิลาณุกิจ. (2566). ภาวะผู้นำที่ยั่งยืนของผู้ บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1. *วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย*, 2(2), 14-32
- อรุณรัตน์ สีสบุตร และ คณะ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามสวายสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 20(1), 143-161.

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกล้า
The Development English Pronunciation Skill For Prathomsuksa 6
Students Through Additional English Reading Exercise in Nongkla
School.

พระสวณัฐกร ฐิตปรกโม (แสนสุข)*

PhraSawanahtakorn Thitaparakkamo (Saensuk)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีกลุ่ม ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกล้า ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) จำนวน 20 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติโดยใช้การวิเคราะห์คะแนน ความสามารถทางด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เปรียบเทียบคะแนน ความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการฝึก โดยใช้สถิติค่า t-test ในการคำนวณ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพอย่างดีขึ้น ส่งผลต่อการอ่านออกเสียงเสียงมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถสรุปผลวิจัยได้ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้ง 5 ชุด หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน, การพัฒนาทักษะการอ่าน

*พระสวณัฐกร ฐิตปรกโม (แสนสุข), PhraSawanahtakorn Thitaparakkamo (Saensuk), โรงเรียนบ้านหนองกล้า, Nongkla School, Email: Sawanahtakorn14@gmail.com.

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop an English reading aloud skill exercise. 2) to compare the learning achievements before using the exercise and after using the English reading aloud skill practice exercise. of Prathomsuksa 6 students. The sample group is Prathomsuksa 6 students at Ban Nong Kla School who study the English subject in the first semester of the academic year 2022 whose achievement in English reading aloud skills is below the standard (100 60 each) of 20 people by collecting statistical data by using score analysis. English pronunciation proficiency, including mean and standard deviation (SD). Compare scores. The difference between before and after training by using statistical t-test to calculate. The study found that the reading aloud achievement of the students after using the skill exercises was better performance Resulting in better reading aloud. according to the assumptions set It can be concluded that the sample group had higher English pronunciation ability in all 5 sets after learning with the English reading skill enhancement exercise.

Keyword: Proficiency in reading, The development of reading skills

บทนำ

ภาษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้งมวลประสบการณ์และเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดสิ่งสำคัญนี้แล้วมนุษย์คงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ ภาษาจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่ทำให้คนเข้าใจกัน ภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มนุษย์อาศัยทักษะทั้ง 4 ประการ สร้างเสริมสติปัญญาและความรู้สึกนึกคิดพัฒนาอาชีพและพัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งอื่น ๆ อีกมากให้กับตนเองและสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าวภาษาจึงมีบทบาทและความสำคัญสำหรับบุคคลทุกคนของชาติ (วรรณ โสมประยูร. 2537 : 16)

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลของโลก ที่ทุกคนให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะตั้งแต่ ในอดีตจนถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องใช้ โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นด้านการเขียนหรือการพูด อีกทั้งยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ ยารักษาโรค รายการวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต (internet) สารเคมีที่ใช้ในการเกษตร เป็นต้น และในปัจจุบันนั้นการสื่อสารยังต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็ว เพื่อการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษที่แทรกตัวอยู่กับการใช้เครื่องมือเหล่านั้น ถ้าผู้ใช้เครื่องมือในการสื่อสาร ไม่มีความรู้ทางด้านภาษาดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดปัญหาการสื่อสารติดขัด ลำบาก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังแทรกอยู่ตามสื่อต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้และสัมผัสอยู่ทุกวัน ฉะนั้นการเรียนรู้ภาษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องเรียนรู้ถ้ามีโอกาส ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรในประเทศให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เข้าใจสามารถสื่อสาร รู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์ แล้วนำไปใช้ในการ

พัฒนาการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ถูกต้อง อันจะเป็นการพัฒนาประเทศต่อไป จะเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) ได้ระบุวิสัยทัศน์ของการศึกษา หรือการศึกษาที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่า “ต้องพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาวิวัฒน์ เช่น มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ” หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 ระบุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า “เพื่อให้มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) จากความสำคัญดังกล่าวรัฐจึงกำหนดให้ภาษาต่างประเทศเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้มี การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น การเรียนภาษาต่างประเทศต้องอาศัยกระบวนการคิด และการฝึกฝนการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เหมาะสมกับกาลเทศะ และสังคมวัฒนธรรมของการใช้นาสนั้น ๆ นอกจากนั้นยังต้องเน้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่เรียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และในการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ (คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540)

การอ่านเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่จะต้องดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. 2542 : 24) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ คนที่มีทักษะในการอ่านย่อมได้เปรียบ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากสิ่งพิมพ์ต่างๆ (สนิท ตั้งทวี. 2426 : 35) จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี ไวท์แมน (Wiseman 1992: 2) กล่าวว่าการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่เด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำนั้น ครูควรจะหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการใช้โครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์อีกด้วย เพราะความรู้ในเรื่องดังกล่าว เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ แต่นักเรียนกลุ่มดังกล่าวจะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในเรื่องเหล่านี้ ส่วนขั้นตอนของ ฮาดเลย์ (Hadley. 1996 : 195-200) ได้กล่าวว่า การฝึกหัดการอ่านเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ การสอนทักษะการอ่านควรสอนหลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาทั้งหมดไปแล้ว และสอนเฉพาะโครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นต่อ การอ่านเนื้อหาดังกล่าวเท่านั้น

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการอ่านมีปัญหาหลายประการ มีนักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ คนได้พยายามแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการอ่าน เช่น ธีตารัก ดาบลพลอ่อน ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนกุตบากราชบุรีบำรุง สังกัดสำนักงานการศึกษาเขตภาค จังหวัดสกลนคร จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ 80.26/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ดวงสมร อปราชีตา ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าเรือพิทยาคม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า บทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.75/80.43 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูนมีคะแนนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกล้า พบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ คนที่อ่านได้ก็มีจำนวนน้อยมาก จึงเป็นปัญหาส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้ในการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษดีขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ที่	โรงเรียนบ้านหนองกล้า	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
		ประชากร (คน)
1.	นักเรียนชาย	13
2.	นักเรียนหญิง	7
	รวม	20

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยมีดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษสนทนา จำนวน 5 แผนการเรียนรู้

2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 5 ชุด โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) Growing Deserts 2) The Importance of Water 3) Animal Forecasters 4) A Fantastic Mind 5) Seeing Red

2.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 5 ชุด โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) Growing Deserts 2) The Importance of Water 3) Animal Forecasters 4) A Fantastic Mind 5) Seeing Red

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้ง หลังของกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบย่อยทุกชั่วโมงหลังจากสอนอ่านออกเสียงโดยใช้สื่อ ประกอบการสอน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนจากการทดสอบตามแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

N=20

แบบฝึกทักษะการอ่าน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1	20	101	8.50	85.00
แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2	20	107	8.80	88.00
แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3	20	103	8.55	85.50
แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4	20	107	8.75	87.50
แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5	20	112	8.90	89.00
รวม	100	530	43.59	435
เฉลี่ย			8.70	87.00

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนจากการทดสอบย่อยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย 8.70 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 87.00 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ผลการทดลอง	จำนวน นักเรียน (N)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	อัตราส่วน วิกฤติ t	Df	p
ก่อนใช้	20	17.50	1.536	-87.47*	39	.000
หลังใช้	20	43.59	1.172			

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.50 เมื่อนักเรียนได้มีการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 5 ชุด นักเรียนได้ค่าเฉลี่ย 43.59 โดยค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 26.09 และจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 1.536 และ 1.172 ตามลำดับ เป็นผลมาจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.00/86.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 87.00 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.83 สื่อที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังที่วีโลรัตน์ วสุรีย์ ได้ทำการวิจัยผลพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ 87.80/80.50 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังที่สุจิตรา ศาสตรวาทา ได้ทำการวิจัยผลพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ เป็นแนวการสอนที่ดี มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าและพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่เรียนพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีการแสดงพฤติกรรม

ที่อยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เพราะนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจชื่นชอบทำให้สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 สื่อที่พัฒนานี้ยังสามารถพัฒนาต่อไปให้สมบูรณ์มากขึ้นอีกโดยการวิเคราะห์กระบวนการที่นำมาใช้ในการเรียนรู้และเสริมสร้างคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข แก่นักเรียนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้
 - 1.2 สำหรับครูในการนำสื่อมาใช้ต้องศึกษารายละเอียดของการใช้ ขั้นตอนการใช้ และต้องให้สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ และควรเตรียมการสอนมาล่วงหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการสอนตามที่กล่าวมาทั้งหมด
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรทำการศึกษาวิจัย ในกลุ่มประชากรที่มากขึ้นเพื่อเป็นการเปรียบเทียบเป็นแนวทางการพัฒนาอย่างทั่วถึง
 - 2.2 ควรเพิ่มการศึกษาวิจัยในด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ที่จะส่งเสริมแนวทางการพัฒนาครูผู้สอนที่มีจุดด้อย มาเสริมเป็นจุดเด่นตามยุคสมัย
 - 2.3 ควรมีการเพิ่มเครื่องมือในการวิจัยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพล้วน หรือการวิจัยด้วยสถิติขั้นสูง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คู่มือสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา ลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. ในชุดการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ดวงสมร อปราชิตา. (2547). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา)*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธิดารัก ดาบพลอ่อน. (2542). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2537). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

วิไลรัตน์ วสุรีย์. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น.

ใน รายวิชา อ 0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี.

สนิท ตั้งทวี. (2426). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สุจิตรา ศาสตราวหา. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

Hadley. G. and Hadley, H. (1996). The Culture of Learning and the Good Teacher in Japan:
An Analysis of Student Views. *The Language Teacher*. Vol. 20. No. 9: 53-55

Wiseman, D. L. (1992). *Learning to Read with Literature*. Massachusetts: Allyn and Bacon.

Following the footsteps to search for the Wat Rakang Amulet of Luang Poo toe Prommarangsi

Sookchok Thongsook ularn
Silpakorn University International College (suic)
sookchok@sicga.co.th

ABSTRACT

The objectives of this qualitative research article were to find the reason for creating the Wat Rakang (Temple of Bell) Amulet of Luang Poo Toe Prommarangsi (Grand Pa Toe Prommarangsi) and to find the places where the Wat Rakang Amulet of Luang Poo Toe Prommarangsi has been kept after creation, conducted with the qualitative research method. The 20 key informants who participated in this research were purposefully selected from academicians, village folk-wise persons who know the history of Wat Rakang Amulet of Luang Poo Toe Prommarangsi

Findings were that the main reason to create the Wat Rakang Amulet of Luang Poo Toe Prommarangsi, the Abbot of Wat Rakang (Temple of Bell) was to extend the life of Buddhism to 500 years as predicted. Luang Poo Toe divided two methods to extend the life of Buddhism, the short and the long methods. The first method was to create the Somdej Amulet (Lord of Amulet) on auspicious occasions according to traditions and present the royal merits to the King at that period so that the King would present to His Noble persons, high ranking Officers, and general people. The second method to extend the long life of Buddhism was to keep the Amulet he created in the cells at various monasteries as the heritage for Buddhists to worship and extend the life of Buddhism in the future.

The places where Luang Poo Toe Prommarangsi kept the Amulet to extend the life of Buddhism as the long method are 13 monasteries as follows: 1. Wat Sa Tue. Ayutthaya Province, 2. Wat Mai Amataros. Bangkok, 3. Wat Chai Yo Varavihara. Ang Thong Province, 4. Wat Klang Klong Khoi. Ratchaburi Province, 5. Wat Lakorntam. Bangkok, 6. Wat Kudhi Thong. Ayutthaya Province, 7. Wat Rakangkositaram. Bangkok, 8. Wat Intravivarn. Bangkok, 9. Wat Mai Pakbang. Ayutthaya Province, 10. Wat Kalayanamitr. Bangkok, 11. Wat Cheepakhao. Bangkok, 12. Wat Pratatpanom. Nakhonpanom Province, 13. Wat Borvornvittharam. Bangkok.

Keywords: Abbot, Ancient Traditions, Cells, Noble persons. Somdej Amulet

1. Introduction.

Culture has a meaning that encompasses the way of life. The ideas, beliefs, values, traditions, rituals, and wisdom that people and society have co-created, accumulated, cultivated, and inherited. Learn, improve, and change to achieve mental and material prosperity peacefully and sustainably. An important thing that is present in all cultures is religion. It inspires human beings to create other cultures. Moreover, people's traditional beliefs depend on religion, which is reflected in the form of traditions of philanthropy. These things such as creating beautiful places, photos, art, and bronze statues, have been shown in religious landmarks. The railings of literature are still mostly about religion. Even tales are the same, concepts of conduct. Sin and merit are also attributed to religion (Somporn Sukkasem, 1999).

Culture is therefore the basis for humanitarianism in society. Thai society is a society based on highly unique arts and cultures. The artworks and cultures are thus beautifully reflected and uniquely unique. Thailand is a Buddhist country, with more than 90 percent of Thais now being Mamaka Buddhists (lay Buddhists). Buddhism has long been deeply rooted in Thai people's minds and ways of life. As a result, Thai people are artistically developed people and have expressed themselves in the field of art, known as "Buddhist Arts", or Religious Arts which is caused by the influence of Buddhist teachings through accumulated socialization, inherited the idea from the ancestors as appealingly seen the beauty all around. Examples include Buddhist art or Buddhist art that retains its beauty and has always been popular with Thai people from the past to the present. One of the Buddhist arts is a type of small sculpture called "molded pressed sculpture" or Phrapim in Thai. Thailand in the early Rattanakosin (Bangkok) period had an important person who inherited the art of creating the molded pressed sculpture or Phrapim prints that have been popular throughout the present day, namely Somdej Bhutthajan (Toe Promransri), abbot of Wat Rakangkositaram (Temple of Bell or Luang Poo Toe or commonly known as Somdej Toe,) the creator of the Amulet called Somdej Wat Rakang (highest rank of the monk - translator). The famous one. It is currently regarded as the Emperor of the Amulet (Amara Pongsapich, 1998).

(Chantanee, A, 2016). The young Thai who is a Buddhist believes that Somdej Wat Rakang Amulet has Buddhist power in the field of prevention, healing, preventing diseases, solving occult diseases, helping to have invulnerability and safety, helping to trade richly, having a high level of benevolence. It helps to flourish. To make the owner famous, and yet have power without enemies. The Somdej Wat Rakang Amulet is therefore the ultimate wish of all amulet philanthropists. But only the benefactors of great merit would be lucky enough to own the Somdej Wat Rakang Amulet. The reasons the Somdej Wat Rakang

Amulet (Lord Amulet of the temple of Bell- translator) has the most advanced Buddhist power because of several factors: 1) The creator, Somdej Phra Bhuddhajarn (Toe Prommarangsri) was a high-ranking monk with perfectly well behaved and perfect moral conducts, 2) The Wat Rakang Amulet was created with the mind of a Bodhisattva who wished the leader to worship resulted in free from all sufferings, 3). The Amulet was created from a magical powder that had been passed down through highly advanced Buddha Gata, witchcraft, giving power, and giving benefits unfathomably to the owner who worshipped 4). The Amulet has been given a Buddhist coronation with the Mantra of 28 Buddhas, Chinapanchara mantra (คาถาชินปัญชร) which is a sacred spell that came together, 5). The power of the Amulet depends on the conduct of the Amulet owner. If it is practiced within the framework of moral ethics, it will hugely positively affect those who own the Amulet. In addition, The Amulet has the beauty of Buddhist art, so it is regarded as the "Emperor of the Amulet". The Wat Rakang Amulet is therefore the ultimate wish of all amuletists, to such an extent that someone secretly stole and dug up the Amulet at the cell of Wat Bangkhunprom to smuggle out for possession and sale at expensive prices. Because it is a very sought-after amulet, and more importantly, the amulets of Luang Poo Toe, which were preserved in various temples, can be considered a tattooed amulet because it has undergone the process of awakening or practicing the sorcery of the correct talisman ceremony according to the ancient traditions of the Buddhism religion before it was preserved in the cells or dungeons. (Busarakam and Kanchanawat Meeting,2513)

Therefore, those who have possessed the Amulet can be considered as those who have merits because they are considered to have possessed the best amulets in Thailand. Buddhist Thais put their Amulet in a gold frame hanging from their neck to enhance their prestige, promote prosperity, represent a good social status for those who own it, and preserve it as an heirloom for posterity.

Thais prefer hanging Somdej Amulet

Thai Buddhists have faith in Somdej Amulet.

Somdej Amulet was nearly two hundred years old, framed with Gold, buried diamond

Figure. 1 Buddhists have faith in the Somdej Amulet of Wat Rakang (Temple of Bell)

As shown in Figure 1 above, which shows the faith and popularity of Thais towards the Somdej (Lord) Amulet of Wat Rakang or in other words, Thai people hang the Somdej Amulet of Wat Rakang to commemorate the valuable teachings of Buddhism, to a mental anchor not to commit sins, to bring good fortune to the owner, and to prevent dangers from the unseen. An Amulet is an auspicious object that is noble and unparalleled in comparison to the needs of Buddhist populations from all over the world. Thus, the researcher is interested in finding the Amulet of Luangpoo Toe Prommarangsri, the Abbot of Wat Rakang the aspect of after abbot created the amulet where he keeps those amulets, and the real reason for creating the amulet.

2. Research objectives

This research has two objectives: to find out the reasons for the creation of Luang Poo Toe's amulet, the abbot of Wat Rakang, and to find the places where the Amulet was stored

3. What is the Wat Rakang Amulet?

The Wat Rakang Amulet is a fictitious amulet of the Buddha. It was built by His Holiness (Toe) Brahmarangsri abbot of Wat Rakangkositarm (วัดระฆังโฆสิตาราม) popularly known as Luang Poo Toe. It is a talisman with several types of shapes, such as rectangles, triangles, Semicircular or fingernail, round shapes, etc. Available in a variety of colors such as white, gray, brown, black, etc.

3.1 Pim Styles Shape

(Phon Nilpueng, 2007). Luang Poo Toe's amulet, the abbot of Wat Rakang has several votive tablets or Pim, but the most popular are: The main Pim, Capital Pimm, Budding lotus head Pim (พิมพ์เกศบัวตูม), Pagoda Pim, Thansam Base Pim (พิมพ์ฐานแซม) and Bodhi cover Pim (พิมพ์ฐานปรกโพธิ์). Each Pimm has its distinct Buddhist aesthetics. Details are as follows:

Somdej Amulet, the main Pim or tablet has fine textures, coarse flesh, old flesh, Tang-iew oil, or Sangkaya texture, and plastered meat-shaped Pim, which are fictitious figures of Buddha sitting in an inverted bell. The image looked tilted to the right; the tip of the head flicked tilted to the left. Some of them may have penetrated the upper façade, and the left amulet's ear was seen in a faint line downwards. The left shoulder looks raised higher than the right shoulder, and the tip of the foot is visible, slightly extended. The lowermost base is like a trapezoid square.

The budding lotus head Pim (พิมพ์เกศบัวตูม) is the least common of all Pims. It is a Buddha sitting in an inverted bell. The face rounded the fort. Unlike other prints, the

Buddha is a lotus bud-like porch (which is the origin of the print name), in that the end of the Buddha does not reach the façade line. The body appeared husky, and the line of slaughter cloth is visible.

The pagoda Pim (พิมพ์เจดีย์). the statue sits in an inverted bell. And from the top of the floor to the base, the bottom layer is always sorted. Pagoda-shaped line, the Buddha's torso looked thicker than any print.

The Thansam base Pim (ฐานแซม) is Pimm as Buddha sitting in an inverted bell, the ear is baiysri, there is a supporting line between the under the statue and the top base and under the top base and the middle base.

The Bodhi cover Pim (พิมพ์ปกโพธิ์) figure sitting in an inverted bell resembling a supporting line base print, above the head and shoulder blades covered with Bodhi leaves.

Other special Pims include the Main Pims with eye-catching faces, three seasons Emerald Buddha Pim, double-layer Buddha Pim, and signaling Buddha Pim, Pim of the crests of the generals, (พิมพ์ยอดขุนพล), Big head Pimm, fingernails Pim, triangular Pim, posterior large Pim with Buddha-like figures, etc., as shown in Figure 2, various Pim of the Amulets of Wat Rakang. (Phon Nilpueng, 2007).

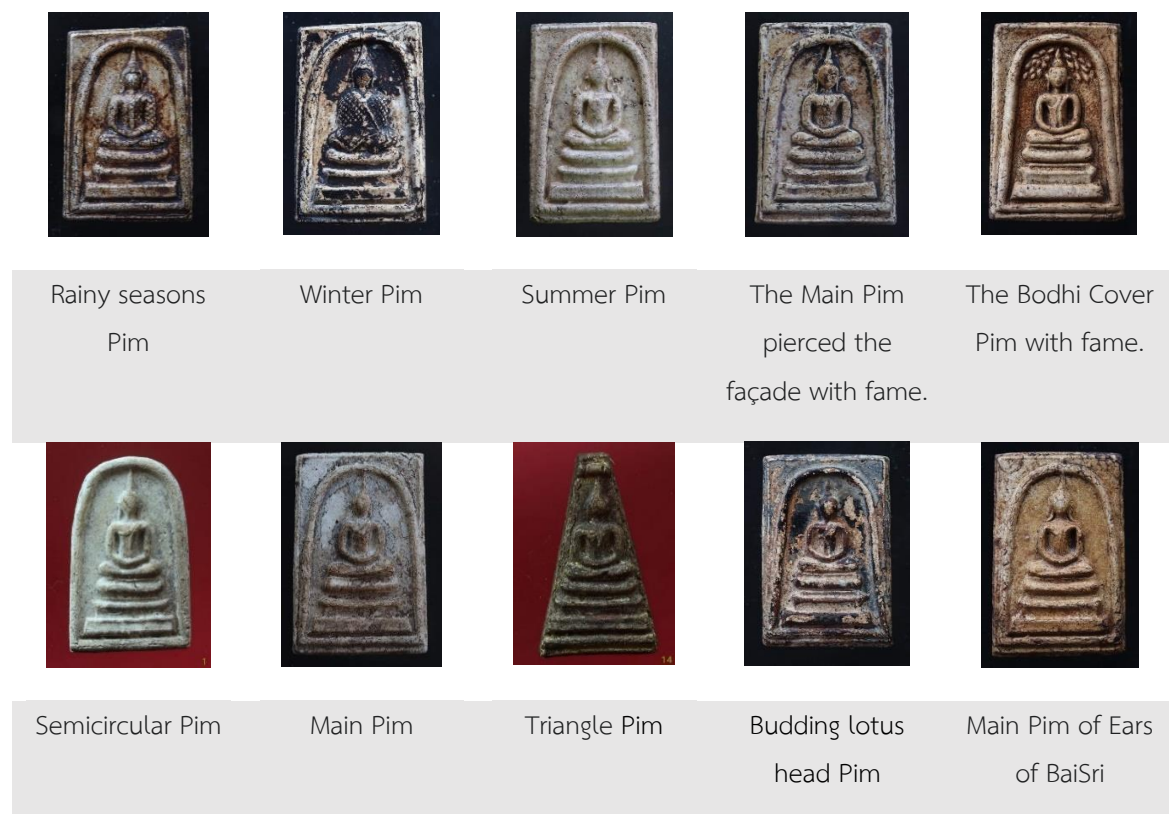

Figure 2. Various Pims of Amulet of Wat Rakang.

The pictures above show that Wat Rakang Amulet has a variety of Pims and each has a different name, reflecting a variety of Buddhist art aesthetics.

4. Biography of the Creator of Wat Rakang Amulet

The Amulet of Wat Rakang is his holiness Somdej Bhutthajan (Toe Bharmrangsri) popularly referred to as "Somdej Toe" or "Luang Poo Toe", the abbot of Wat Rakang" is a Maha Nikaya Sect monk, an important monk who is very popular and respected in Thailand. He served as abbot of Rakang (Temple of The Bells) during the reigns of the 4th and the 5th Kings. Luang Poo Toe Bharmrangsri, a venerable priest was revered by the common people, from the king to the common people, and besides his distinguished integrity. He is also knowledgeable in the field of witchcraft, and compassion, especially the auspicious object called "Phra Somdej", which he created for Buddha worshipping and has been placed in a Benjapakee (เบญจภาคี) amulet, the five groups of Amulet, or the pinnacle of one of Thailand's five auspicious amulets, and has a current trading price of millions of baht. As a result, Thai Buddhists revere him as one of Thailand's most immortal figures to this day. (Chalam Chotchuang and Manat Yokhan,1991).

4.1 Monk's Ranking

In 2395 B.E. or 1852 C.E. Luang Poo Toe, first received the royal title of Mahato, was appointed to the ranking name of the "Phra Dharmakitti" and served as the abbot of Wat Rakangkositaram at which time he was 65 years old. Luang Poo Toe usually tried to avoid accepting the Royal appointment to the monk's rank or Samanasak, but for some reason, he eventually had to accept the Royal Title, and two years later (2396-1854) he was promoted to the higher rank at "Phra Devakravi". After another 10 years (2407-1864). he was promoted by the King to the higher monk's rank of "Somdej PhraBuddhajarn" (Phon Nilpueng,2550)

5. History of the creation of Wat Rakang Amulet

The creation of the Somdej Amulet, Wat Rakang of Luang Poo Toe is divided into three eras: the first; was built during the reign of the third King from 2368-1825 to 2390-1847 (reigned 2367-1824 – 2394-1851) in the Middle Ages. It was built during the reign of the 4th King from 2399-1856 – 2411-1868 (reigned 2394-1851 – 2411-1868). It was built during the 5th reign of the fifth King from 2412-1869 to 2414-1871 (reigned 2411-1868 – 2453-1910). The characteristics of the Amulet will vary in resolution. According to the development of the skills of the molded craftsmen, of course, the late Somdej Amulet had a sharper, more beautiful Buddhist art than the early Amulets. (Pon Nilphung, 2007)

6. How to create an Amulet of Wat Rakang

(Triyampawai,1964). There is a story that once Sodej Toe visited relatives in Kamphaeng Phet Province, which is a frontier city. To the south of Sukhothai, the city is already rich in Buddhist relics. It is yet another city where amulets that are beautifully decorated with the pure Buddhist art of the Thai people created. He was knowledgeable and cracked in the ancient alphabet. So, he can read the inscription stone on the creation of the amulet. The creation of an Amulet trough with white powdered meat, later known as Somdej meat, with the main meat being a clamshell mortar. It is blended with other auspicious objects and contains a magic powder formed by writing ancient alphabet recipes from the Buddhist Mantra Scriptures

It is also assumed that he also took the rice from the bottom of the bowl, and the sweet and savory food that he consumed. He would not eat the bite that is delicious but, spits it out and dry it to grind it out to create the Amulet, as we know emphatically, the mixture of the element was gluten or Tang-iaw oil, sugarcane juice, honey, bananas, and more. Importantly, the pulp is obtained by soaking straw paper in water overnight until the paper dissolved into the mucus and then filtered to blend the pulp. It is believed that this pulp itself is one of the things that makes the Somdej Amulet look heavy and soft, not dry and hard, especially plant-type ingredients such as rice, food, bananas, sugarcane, etc., which mixed the mass of substances in the creation of Amulet at a time. There are no fixed rules and standards (Chalaem Chotchuang and Manus Yorkhan,1991)

7. Definition of terminology

Somdej Phra Buddhajarn refers to the royal name of a monk with a high rank granted by His Majesty the King. This mandate is the highest class after the Supreme Patriarch.

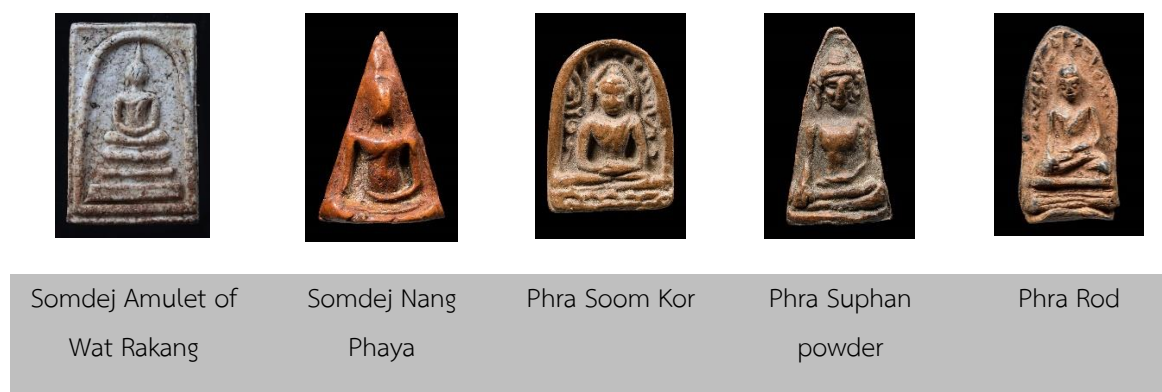
Somdej Toe, Luang Poo Toe, and Luang Poo Toe Prommaransi are the names commonly called the creator of the Wat Rakang Amulet

Wat is the name Thai people call monastery or temple? Wat Rakang, Wat Rakangkositaram, the same monastery

Amulet, popularly referred to as amulet for short, refers to a small Buddha statue, holy disciples, and Bodhisattva including gods, built for packing in a pagoda to commemorate the Buddha. This is largely built on the popularity of individuals who believe in loving kindness, love, fame, magic power, and miracles, such as salvage, invincibility, and luck.

Dungeon. This refers to a small space or room or cell within a pagoda stupa, inside a large statue, or under a base of boots, located in temples made to contain Amulets or relics, etc.

Benjapakee Amulet is a collection of five amulets arranged together, consisting of some of Thailand's rarest and most popular amulets. The amulet was arranged in a series of chrysanthemums. It is composed of 5 types of amulets, as follows: 1) The Somdej Amulet(พระสมเด็จ) of Wat Rakang, 2). Pharod, Salvation Amulet(พระรอด)of Wat Mahawan, Lamphun Province, 3) Phra Kamphaeng Soom Kor (พระกำแพงซุ้มกอ), Kamphaeng Phet Province, 4).Phra Nang Phaya (พระนางพญา) Wat Nang Phaya, Phitsanulok, 5). Phra Powder Suphan (พระผงสุพรรณ) Wat Si Mahathat, Suphanburi Province, where these 5 amulets are combined and called Benjapakee Amulets as shown in Figure 3 below.

Picture 3. Benjapakee amulet set.

8. How to conduct research

The study was titled "Following the Footsteps of Luang Poo Toe Amulet, the abbot of Wat Rakang. This time, the research was conducted by using a qualitative research method based on documents, actual field study, and in-depth interviews from a group of experts, with key informants, namely, a group of scholars and local folk wise men who specialized in Buddhism. Luang Poo Toe Bhrammarangsi and amulets, totaling 20 people.

Tools used to collect research data included documentary research sources such as related research articles related to beliefs, Buddhism, audio recordings of interviews, and additional notes, including the research question line used in in-depth interviews divided into 2 parts as follows: The reasons for the creation of Wat Rakang Amulet and where the Amulets he had created were kept.

Data analysis. The researcher focused on the study to find out the reasons for the creation of the Wat Rakang amulet, and after creation where did he take them somewhere to be stored. The researcher gathered data from documented sources and data obtained from in-depth interviews and used the data obtained to conduct a descriptive analysis to

study the reasons for the creation of amulets and where they were stored. The data obtained from the data analysis is written as a finding and a summary report finds. (Chaib Bodhisita. 2547-2004)

9. Findings

- 9.1. Objective Number One, the reason for the creation of a talisman called Somdej Amulet of Luang Poo Toe Bhammaransi, the abbot of Wat Rakang

Table 1. exhibition of the reasons that Somdej Luang Poo Toe Bhammarangsi, Abbot of Wat Rakang created the Amulet

No	Item	Frequency	Percentage
1	To extend the age of the Buddha.	20	100
	Total	20	100

From the table above, it was found that the creation of the Somdej Amulet was found to be the Abbot of Wat Rakang. It is intended to inherit the Buddhism age to 5,000 years, according to the prophecy, the key informants had the most 100 percent consensus.

9.1.1. Discussion of the results.

The creation of each amulet. There is the main point to inherit Buddhism to flourish. According to the prophecy, Buddhism would live up to five thousand years, and each Somdej Amulet would be created. Luang Poo Toe Bhammaransi chose to create on important occasions, such as on the occasion of Buddhist traditions of philanthropy or because of rituals associated with the King's institutions, because at that time the King's institutions and religious institutions were significantly intertwined. He divided the Buddhist age inheritance approach into two approaches: 1) The immediate short-term succession of Buddhism means that once it is completed, he immediately distributed it. (Tabaselo,2017). The method is that he created a Somdej Amulet on important occasions by ancient Buddhist traditions, such as the tradition of philanthropy, dedicating a charitable portion to the dead father and mother to be happy in heaven or creating a royal charity on the occasion of the ascension to the throne of the King such as in the case of the ascension to the throne of King Rama V and then consecrating it as a charity to the ruler of the land in those days to distribute to the nobles and to distribute them immediately to the general Buddhist public (the general public receives a minority), so that they can keep and think about the teachings of the religion at all times and to be the mental anchor of all Buddhists, 2) the long-term success of the Buddhist age. The way was that he created Phra Somdej

Amulets to the fullest numbers he wanted no more and no less than 84,000 at a time (according to the number of Dhamma principles). Because he was not a collector, he then packed them in temples, 84,000 Amulets per cell, 13 cells or dungeons altogether, and closed them completely to preserve them for the long term as a Buddhism heritage for Buddhists. The future generations would become Buddhists in everyday life. The amulet he created to inherit the long-term Buddhism age. He had consecrated and awakened and meditated the amulets himself before putting them in each dungeon. Thus, Wat Rakang Amulet is an auspicious object with high dignity and Buddhism virtues. (Kedted, B, 1992).

Therefore, following in the footsteps of the Wat Rakang amulet is worth searching for because it is an auspicious object of Buddhism value. Somdej Luang Poo Toe created it as an heirloom for all Buddhists and kept it worshipped as a blessing for themselves and their families for future generations in the future.

9.2. The second objective, is to trace in the footsteps of Luang Poo toe's Wat Rakang Amulet after the creation was completed at what temples they were kept. Studies have shown that:

Table 2. Temples where Luang Poo Toe kept the Somdej Amulets, to inherit extending the age of Buddhism.

order	Temples name	frequency	percent
1	1. Wat Sa Tue (วัดสะตือ), Ayutthaya Province, 2. Wat Mai Amataros (วัดใหม่อมตารอส), Bangkok, 3. Wat Chai Yo Varavihara (วัดไชโยวรวิหาร) Angtong Province, 4. Wat Klang Klong Khoi (วัดกลางคลองข่อย) Ratchaburi Province, 5. Wat Lakorntam (วัดละครท่า) Bangkok, 6. Wat Kudhi Thong (วัดกุฎีทอง) Ayutthaya Province, 7. Wat Rakangkositaram (วัดระฆังโฆสิตาราม) Bangkok, 8. Wat Intraviaharn (วัดอินทรวิหาร) Bangkok, 9 Wat Mai Pakbang (วัดใหม่ปากบาง) Ayutthaya Province, 10. Wat Kalayanamitr (วัดกัลยาณมิตร) Bangkok, 11 Wat Chee pa khao (วัดชีปะขาว) Bangkok, 12 Wat Pratatpanom (วัดพระธาตุพนม) Nakornpanom Province, 13 Wat Borvornvittharam (วัดบวรวิธาราม) Bangkok.	20	100
2	1. Wat Phodhi, 3. Wat Amphawa, 4. Wat Trakai	-	-
	Total	20	100

From the table above, it was found that the key informants agreed unanimously 100 percent that Luang Poo Toe Prommarangsi took the Amulets to keep at the following temples:

1. Wat Sa Tue, Ayutthaya Province, 2. Wat Mai Amataros, Bangkok, 3. Wat Chai Yo Varavihara. Ang Thong Province, 4. Wat Klang Klong Khoi. Ratchaburi Province, 5. Wat Lakorntam. Bangkok, 6. Wat Kudhi Thong. Ayutthaya Province, 7. Wat Rakangkositaram. Bangkok, 8. Wat Intravitharn. Bangkok, 9. Wat Mai Pakbang. Ayutthaya Province, 10. Wat Kalayanamitr. Bangkok, 11. Wat Chee pa khao. Bangkok, 12. Wat Pratatpanom. Nakornpanom Province, 13. Wat Borvornvittharam or Wat Phra Kaew Wang Na. Bangkok. But Wat Pho in Ayutthaya, Wat Amphawa, Bangkok, and Wat Trakrai, Ayutthaya Province, the key informants agreed that there was no evidence of packing or discovery of the Somdej Wat Rakang Amulet of Luang Poo Toe at all.

9.2.1. Discussion of the results.

Luang Poo Toe Prommaransi had kept the Somdej Wat Rakang Amulet in 13 temples which can be described as follows:

Wat (temple) Rakangkositaram is an old temple built in the [Ayutthaya period](#), formerly named Wat Bang Wa Yai Later in the reign of His Majesty King Rama IV granted the name change to "Wat Rakangkositaram". From the recording, during the reigns of the 4th and 5th Kings, Luang Poo Toe was appointed abbot at the Wat Rakang. Thus, the Wat Rakang (Temple of the Bells) was the centerpiece of the creation of the Somdej Amulet. It is not uncommon in subsequent times, the amulet that was kept in the temple was discovered at this monastery. Especially, In the year 2515 (1972), the 100th anniversary of Luang Poo Toe's death, several Amulets were discovered on the roof of the church of this monastery where the Amulet appearance was covered with a whole gold leaf (Pon Nilphung, 2007),

Kalayanamitr Temple was built in 2368 B.E. (1825 C.E.) and was consecrated as a Royal monastery. During the reign of King Rama III and later, evidence of the discovery of the Wat Rakang Amulet in the pagoda within the temple grounds during the year 2551 B.E. (1800). it was confirmed that this temple was a temple where the Wat Rakang Amulets were kept for the inheritance of Buddhism age. (Rattanakij, W. 2007).

Wat Klang Khlong Khoi, Photharam District, Ratchaburi Province, this temple was the temple where Luang Poo Toe lived for many years to avoid the appointment to the higher rank of Sangha Order. During 2375 B.E. (1832 C.E.), Luang Poo Toe built a large standing Buddha statue at the temple. According to the recordings, Luang Poo Toe Prommaransi brought the Somdej Amulet and preserved it in this temple to inherit extending the Buddhism age. Later, between 2500 and 2516 B.E., a large number of amulets were discovered at this temple, but part of it fell into the hands of foreigners. (Chalam

Chotchuang and Manat Yokhan,1991), as shown In Figure 5, the Somdet Amulet was discovered at the Wat Klang Khlong Khoi in Ratchaburi Province.

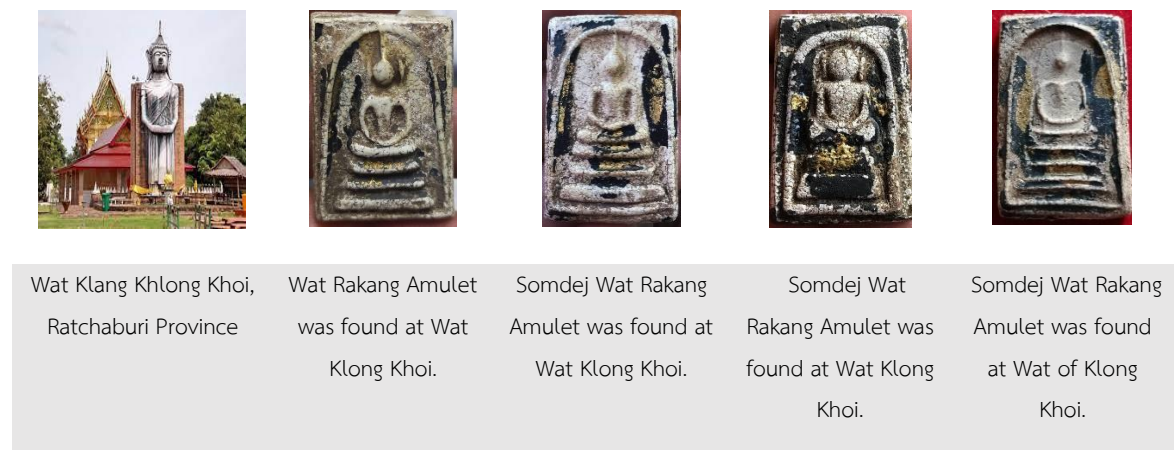

Figure 5. Wat Rakang Amulets were found at Klang Khlong Khoi Temple, Ratchaburi Province, in 2516 (1973)

Wat Lakorntam is a temple built around 2394 B.E. (1851) in Chang-law District. And according to records, Luang Poo Toe constructed a sleeping pagoda at this temple and brought the Sodej Amulets to keep in the cell of this sleeping pagoda. During the years 2503-2504 B.E. (1960-1961) the temple was demolished the old temple to construct a new temple, which was the source of the discovery of the Somdej Amulet. Luang Pu Toe is also preserved at the temple. But at present, the pagoda has been completely demolished. Figure 6 shows a picture of the Wat Rakang Amulets that were discovered at Wat Lakorntam. (Triyampawai, 1964)

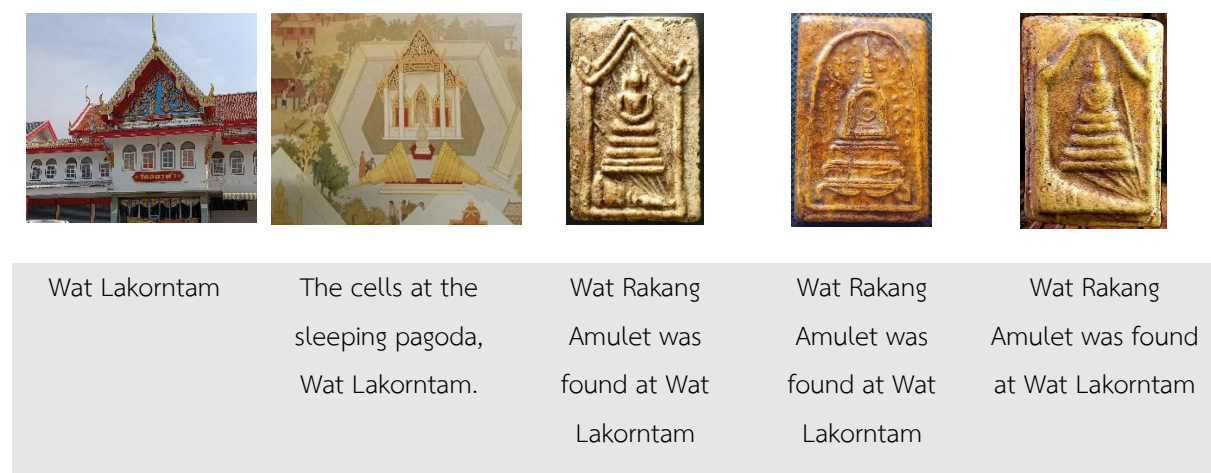

Figure 6. Wat Rakang Amulets were discovered at Wat Lakorntam

Wat Mai Pak Bang is a temple located in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, built during the year 2394 B.E by the people of that district and Luang Poo Toe brought the Amulets to be kept at this monastery. The news spread all over fast causing some people

sneaked into the temple to dig and steal the Amulets quite frequently. Finally, in the year 2510 B.E. (1967 C.E.), Phrakru Dharma Sophit. the abbot of the day, therefore, decided to open the cell to bring out the Amulets and distribute them to those who were believers to worship. (Pon Nilphung , 2007),

Wat Cheepakhao now known as Sri Sudaram temple is a Royal Monastery. It is located along the Bangkok Noi Canal on the west side of Bang Khun Non, [Bangkok Noi](#), [Bangkok](#). Presumably, it was built around the time of Ayutthaya. At this temple, there was originally a ceremony hall, and the Somdej Amulets were discovered on the ceiling of the pavilion. The Amulets found were old gold gilded and it was said to have been built on the same occasion as the Amulets found on the ceiling posed at Wat Rakang. Numbers found It's not exact, but it's an assertion that this temple is one of the temples Luang Poo Toe had brought Wat Rakang Amulets to be kept at this temple to inherit the age of Buddhism which is currently unseen.

From 1863 to 1864, Luang Poo Toe created a large Buddha statue at Wat Chai Yo in Ang Thong Province, and he also brought a particularly beautiful Amulet to the temple. (Chidtakhop, K, 2006).

(Pon Nilphung, 2007) Wat Phra Thathuphanom in Nakhon Phanom Province is another temple where there is clear evidence that during the year 2408 B.E (1865 C.E.), His Majesty King Rama 4 ordered Luang Poo Toe, during that time he had the name of “Phra Devakavee” (พระเทพกวี) to repair Phra Thathuphanom that was very dilapidated and the royal commission was to complete the restoration within a year. After the restoration was finished, he brought 84,000 amulets to be kept in the cell at Wat Phrathatuphanom, and 7 days and 7 nights celebration ceremony was held. The 4th King also presided over the ceremony at this celebration ceremony.

Wat Phra That Phanom,
Nakhon Phanom Province

Phra That
Phanom

Somdej Amulet was
discovered at Wat Phra
Thathuphanom.

Somdej Amulet was
discovered at Wat Phra
Thathuphanom.

Figure 7. The Sodej Amulets were discovered at Wat Phra Thathuphanom

Later, in the year 2410 B.E. (1867C.E), Luang Poo Toe built a large standing Buddha statue at Wat Intaravihara. (วัดอินทรวิหาร). From the records, it was found that the

construction laborers found the Somdej Amulets inside the big standing Buddha statue. It was therefore confirmed that this temple is another temple that Luang Poo Toe had brought the Amulet to be kept at this temple. In the same year, he also created the great Mara victory Buddha statue (ปางมารวิชัย) at Wat Pitpian (วัดพิตรเพียน) (now Wat Kudhi Thong), (วัดกุฎีทอง) Pitapian Sub-District, Maharaj District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province to commemorate that he had studied at this temple and later on Somdej Toe Amulets were discovered at this temple during the restoration of the Great Buddha statue in the year 2440 B.E. (1897 C.E). It was confirmed that Luang Poo Toe also brought the Amulets to be kept in the cell of this temple. (Coedes, G, 1969). As shown in Figure 8 below.

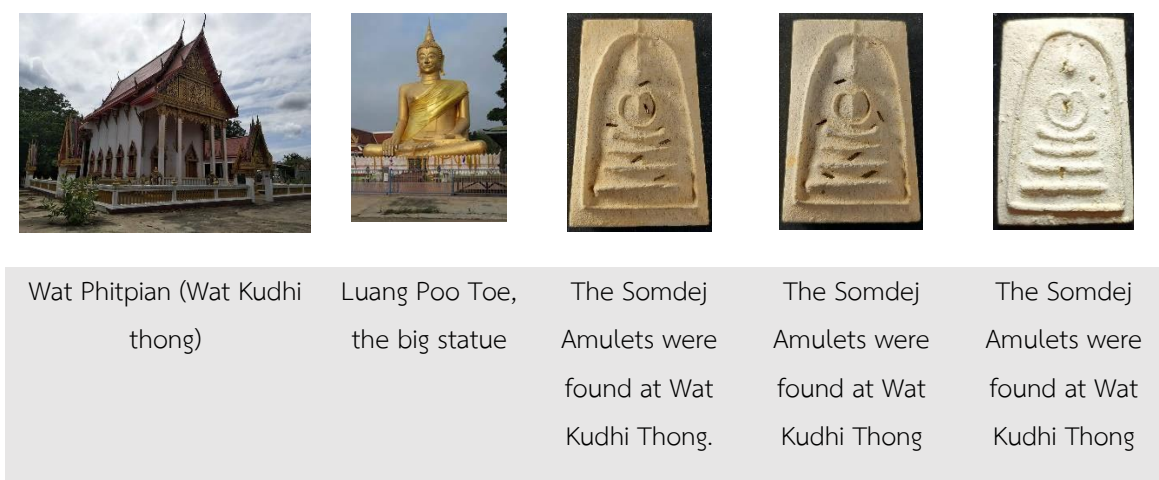

Figure 8. Somdej Amulets were discovered at Wat Pitpian (present-day Kudhi Thong Temple).

(Chalam Chotchuang and Manat Yokhan, 1991) Wat Bowonsathansutthawas or Wat Phra Kaew Wang Na (วัดบวรสถานสุทธาวาส หรือวัดพระแก้ววังหน้า) is a temple built in the Royal Palace or Borvornsathanmongkol Palace, (พระราชวังบวรสถานมงคล) also known as Wang Na (วังหน้า), the "Front Palace". At this temple, where the Royal Sodej Amulet was discovered. It also revealed that the Royal Somdej Amulet had undergone the great Royal consecrating ceremony by Luang Poo Toe himself (The Great Royal consecrating ceremony) and the Somdej Amulet was created on the auspicious occasion of King Rama 5's accession to the throne in the year 2411 B.E. After creation was completed, the amulet was presented to Kromparajwangborvornvichaicharn (กรมพระราชวังบวรวิชัยชาญ) the last young king-to-be in the reign of King Rama V to be distributed to High Royal members, noble persons, millionaire, magnate level merchants, Part of it was packed into the cell at the replica Phra Thathuphanom pagoda on the grounds of Wat Bowon, and later the Somdej Amulet, the Royal creation from the cell of the Front Palace" was more sightings, as shown in Figure 9 below.

Wat Bowon or Wat Phra
Kaew Wang Na

What Rakang Amulet
was found at Wat
Borvorn.

What Rakang
Amulet was found
at Wat Borvorn

What Rakang Amulet
was found at Wat
Borvorn

Figure 9 Wat Rakang Amulets were discovered at Wat Bowon, also known as Wat Phra Kaew Wang Na.

Later, in the year 2412 B.E. (1869 C.E.) it was recorded that the clerk of the seal by the name Duang (เสมียนตราดัวง) had asked Luang Poo Toe for molds to build 84,000 amulets to be packed into the cell at the main pagoda of Wat Bang Khunprom (วัดบางขุนพรหม) or presently known as Wat Maiamatasros (วัดใหม่อมตโรส) but the consecrating ceremony of building and awakening was performed at Wat Intraviharn

In the year 2413 B.E. (1870 C.E.), Somdej Toe went to build a large sleeping Buddha statue at Wat Sa Tue, Tha Luang Sub-District, Ayutthaya Province to dedicate charity to mothers. Luang Poo Toe brought the Amulets to the temple to inherit the Buddhism age at this temple. It was later discovered that the Wat Rakang Amulet was discovered at the Sa Tue Temple. During the restoration of the Great Sleeping Buddha which was damaged by flooding, in 1922. As shown in Figure 10 below. Provide proof of recording. History of Luang Poo toe, Ray carpet, and the creation of a large sleeping Buddha statue at Wat Sa Tue. This temple is the birthplace of Luang Poo Toe Prommarangsi, the abbot of Wat Rakang. (Pon Nilphung, 2007)

Evidence of the
creation of the
Sleeping Buddha
statue

A large sleeping Buddha
statue at Wat Sa Tue

Somdej Amulet was
discovered at the Sa
Tue monastery

Somdej Amulet
was discovered
at the Sa Tue
monastery.

Somdej Amulet
was discovered
at the Sa Tue
monastery.

Picture 10. Wat Rakang Amulets were discovered at Wat Sa Tue in Ayutthaya Province.

Later, on June 22, 2415, B.E. (1872 C.E), Luang Poo Toe passed away in the large courtyard of Intravihara Temple, aged 84. From the time of his birth, he went around monasteries and Buddhism circles all along. He was born at the pier of Wat Kai Jhun (วัดไก่อัน). It is now the Sa Tue Temple. Once he was able to sit up, his mother brought him to the temple to trade at Wat Chaiyo. Once he was able to run, he came to play running at the courtyard of Bang Khunprom Nok Temple (currently known as Wat Intravihara). When he was 12 years old, he ordained a novice at Banglamphu Bon Temple. It is now, Sangwetvitayaram temple (วัดสังเวชวิศยาราม). When he turned 20 years old, he was the Royal ordinand and ordained a monk, so you can see that Luang Poo Toe wherever he lived, he liked to build a big Buddha statue build it up, just like his name, and he brought the Amulets he created with his ranked name. that was "Somdej Luang Poo Toe" to be stored in various cells of various temples as mentioned in the beginning to inherit and extend the Buddhism age to 5,000 years according to the master. (Triyampayai 1964)

10. Conclusion

The Amulet of Wat Rakang was created by Luang Poo Toe Prommarangsi, the Abbot of Wat Rakangkositaram, or the official name of His Holiness, Somdej Bhutthajarn, Toe Prommarangsi. He created the Amulets to extend inherit the longevity of Buddhism as predicted. He operated in two forms: a short or immediate succession of the Buddhist age, and a long-term succession, a short-term or immediate succession of Buddhism. The way was, he created the Somdej Amulets on important occasions in ancient traditions. Once it was completed, he would give them as a royal charity to the rulers of the country of the time to distribute them to the nobles. And the long-term success of Buddhism, the guideline was that he took the Wat Rakang Amulets that had already been completed and undergone the awakening and consecrated ceremony to packed down and stored in the cells of various temples, a total of 13 temples mentioned above to inherit and extend the longevity of Buddhism age and to be a valuable Buddhist heirloom for future generations and those who have the charitable spirit in Buddhism for the sake of auspiciousness, for prosperity, for the sake of peace and happiness of the owners and as a mental anchor, according to Buddhist beliefs, which aimed to teach Buddhists to be good and not to commit sins, to remember the principles of Buddhism for daily livelihood. (Anunsiriwat, P,2016).

Figure 11 is the picture of the awakening and consecration ceremony of the Amulets of Wat Rakang talisman of the Temple Bell.

Thus, Wat Rakang Amulets that had been carried into the temples mentioned to inherit and extend the Age of Buddhism had undergone a process of mental sedition and awakening with consecrating ceremony by the correct rituals by ancient traditions are high in value. It was revered and respected by Thai Buddhists as the Emperor of the amulets of the Siamese people which all amulet collectors wanted to possess very much. After Luang Poo Toe Prommarangsi, the Abbot of Wat Rakang passed away in the year 2415 B.E. (1872 C.E.). There still was the Amulet created all along in the reign of King Rama the 5th on many occasions from years 2416 to 2451 B.E and the creation of Wat Rakang Amulet was stopped in the reign of King Rama the 6th. This could be said that the Wat Rakang Amulets that were created after the year 2415 on words were the Amulets created without undergoing the consecrating ceremony by Luang Poo Toe Prommarangsi, the Abbot of Wat Rakang. For details and feature characteristics of Wat Rakang Amulets discovered in each temple, the researcher will write about the details in the next research paper to classify the uniqueness and identity of how there are similarities and differences in the next work.

References

- Amara Pongsapich, (1998). Culture, Religion, and Ethnicity: An Anthropological Analysis of Thai Society. 5th Printing, Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Anunsiriwat, P. (2016). An Analysis of Phra Khun Phaen Wat Yai Chai Mong Khon. Mekong Salween Civilization Studies Journal, 7(2), 177-189.
- Busarakam and Kanchanawat Meeting (2513). Amulet The Story of Magical. Reprinted 2 Bangkok Satya printing
- Chalam Chotchuang and Manat Yokhan (1991). Somdej Toe. Bangkok: Siam Art Printing.
- Chantane, A. (2016). The economy of Amulets in Thailand. Journal of graduate studies Valaya Alongkorn Rajabhat University, 10(1), 94-105.
- Chidtakhop, K. (2006). The Amulet. Bangkok: The Office of National Buddhism Buddhist.
- Coedes, G. (1969). The Amulet legend. (18th ed.). Bangkok: krung Siam Printing.

- Kedted, B. (1992). Science and Art of language. Kalasin: Prasan Printing. Phrabaidega Support.
- Pon Nilphung (2007), Bibliography Tidej Phra Somdej. Bangkok: Suttha Printing.
- Rattanakij, W. (2007). Amuletic Buddha Images: Communication and the Consumption of Signs. M.A. thesis Thammasat University.
- Somporn Sukkasem, (1999). A fact of life. Bangkok: Ban Somdet Chaopraya Rajabhat Institute.
- Tabaselo. (2017). History, Propagation Routes of Buddhism and Principle of Buddhaddhamma in the Lopburi Period. *Journal of MCU Peace Studies*, 5(2), 75- 85.
- Triyampawai (1964). Applied amulets. Bangkok: Klang Wittaya..

การบริหารงานวิชาการและการพัฒนาระบบบริหารจัดการ การสร้างสื่อการเรียนประเภท
ภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่อง วันออกพรรษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ACADEMIC ADMINISTRATION AND MANAGEMENT SYSTEM
DEVELOPMENT CREATION OF LEARNING MEDIA IN THE FORM OF A 2D
CARTOON FILM TITLED END OF BUDDHIST LENT DAY FOR GRADE 1
STUDENTS AT BAN HUAI CHAN SCHOOL. BAN NA SAN DISTRICT SURAT
THANI PROVINCE

ณัฐพัชร วรพงศ์พัชร[†]
Ntapat Worapongapt

บทคัดย่อ

งานวิจัยการสร้างสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่อง วันออกพรรษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่อง วันออกพรรษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 2) เสริมสร้างการเรียนรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งออกได้เป็น 3 กระบวนการหลักคือ 1) กระบวนการในการสร้างภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ 2) กระบวนการสร้างแบบประเมินสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ 3) กระบวนการดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบางพลัด จำนวน 30 คน ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ประเมินค่าความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งผลการประเมินแบ่งออกเป็น 2 ด้านด้วยกัน อันได้แก่ 1) ด้านการ์ตูนแอนิเมชัน มีค่าเฉลี่ย 4.63 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.452) ด้านแบบฝึกหัด มีค่าเฉลี่ย 4.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 โดยสรุปผลจากการประเมินได้ว่า สื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่อง วันออกพรรษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างดี

คำสำคัญ : สื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ, วันออกพรรษา, การออกแบบการสอนพุทธศาสนา

[†] สถาบันเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Email : dr.thiwat@gmail.com 095 542 6414

ABSTRACT

An objective of this research is to develop a learning media about 2D animation with the title "Dharma Design: Thankfulness Walking Stick". Also, the target groups of this research are students from 3rd to 6th grade in a primary school as well as general interested people. There are three main processes in the research implementation. First is the process of creating 2D animation. Second is the process of making an evaluation form for the animation., and third are the processes of experimenting and gathering information. The Sample group for this research is 30 of 4th grade primary students from Wat Bang Plad School. Moreover, a questionnaire method is used for data gathering. As well, the research uses average and standard deviation values in order to analyze data.

The result of this research evaluates an appreciation value from thirty people in the sample group. Furthermore, an evaluation result could be separated into three categories. The first category is an animation that has $J = 4.63$ and $S.D. = 0.45$. The second category is an exercise that has $J = 4.83$ and $S.D. = 0.36$. And the third category is a jigsaw game that has $J = 4.78$ and $S.D. = 0.41$. In addition, a summary of the evaluation result concludes that this 2D animation can be used for learning efficiently.

Keywords: 2D animation, Dharma Design, Thankfulness Walking Stick

1. ความสำคัญและความเป็นมา

เนื่องจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจและขาดความคิดสร้างสรรค์ จึงมีการใช้สื่อในการเสริมสร้างประสบการณ์ที่ได้รับนอกเหนือจากในชั้นเรียน เพื่อช่วยเพิ่มทักษะทางด้านต่าง ๆ และดึงดูดความสนใจได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสื่อภาพยนตร์การ์ตูน (Cartoon Animation) การ์ตูนถือเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีความนิยมจากผู้รับสารทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะจากผู้รับสารที่เป็นเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์การ์ตูน (Cartoon Animation) ที่ฉายทางโทรทัศน์หรือหนังสือการ์ตูน ด้วยเหตุผลที่มีเนื้อหาสนุกสนาน คลายเครียด เข้าใจง่าย รวมถึงมีภาพประกอบที่สวยงาม ในปัจจุบันสื่อที่นำเสนอในเรื่องของธรรมะ ยังไม่เป็นที่น่าสนใจของบุคคลทั่วไปมากนักถึงแม้ว่าจะมีการผลิตสื่อชนิดนี้ออกมาอย่างแพร่หลายก็ตาม ทางผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะนำเสนอภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องธรรมะ DESIGN ตอนไม้เท้ายอดกตัญญู ที่มีความน่าสนใจ ทั้งในด้านการนำเสนอ การดำเนินเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมะ เพื่อให้ผู้ใช้มีความเข้าใจง่ายกว่าการอ่านหนังสือ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2566)

ธรรมะเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้คนทำความดีมาตั้งแต่อดีตและยังเป็นแนวทางชี้แนะให้ดำเนินชีวิตไปในทางที่ดี จึงได้นำเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมะมาสอดแทรกลงไปในการ์ตูน 2 มิติ เรื่องนี้ เนื่องจากปัจจุบันนี้สังคมไทยมีความเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรม และธรรมะยังถูกละเลยไปจากคนในสังคมไทยอีกด้วย (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2566) จึงอยากนำเสนอธรรมะมาเป็นสื่อ เพื่อเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่เด็กนักเรียน นักศึกษาและบุคคลทั่วไปได้ศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการประพฤติ ปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคม และในปัจจุบันสภาพของสังคมไทย จะมีปัญหาเกี่ยวกับการทิ้งพ่อแม่ให้เห็นอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์

และโทรทัศน์อยู่บ่อย ๆ ผู้วิจัยจึงต้องการจะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาสังคมที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจง่าย จึงทำการหยิบยกนิทานที่มีเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาดังกล่าว

จากคุณสมบัติของภาพยนตร์การ์ตูน ด้วยวิธีการนำเสนอวิถีและแนวปฏิบัติการแสดงออกถึงการเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี เข้าไปในเนื้อเรื่อง ใช้เหตุการณ์หรือการกระทำของตัวละครนั้นสอนโดยที่เด็กไม่รู้ตัวว่าถูกสอน แต่รู้สึกเหมือนกับตนคือผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง (ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร, 2566) เพราะด้วยวิธีซึ่งเสริมความสนใจของเด็ก คือการให้เด็กรู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง ได้ลงมือกระทำเอง คิดเอง ให้เด็กเป็นคนอ่านมาก เห็นมากฟังมาก ส่งเสริมให้เด็กเล่นในสิ่งที่ช่วยเสริมประสบการณ์ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และความเชื่อมั่นในตนเอง (จิราศักดิ์ นนทะแก้ว, 2566) โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสร้างสื่อการเรียนรู้ประเภท ภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ (วราพร คำจับ, 2566) วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเรื่องวันออกพรรษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการนำมาใช้เสริมประกอบกับการเรียน สอนปกติ ซึ่งจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นชาวพุทธที่ดีและการเข้าร่วมกิจกรรมในวันออกพรรษา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่อง วันออกพรรษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2 เสริมสร้างการเรียนรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีให้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยชันอำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ครูกลุ่มโรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เสริมสร้างทักษะการสร้างสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เพื่อการศึกษา

3.2 ครูกลุ่มโรงเรียนบ้านห้วยชัน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เสริมสร้างการเรียนรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี

4. วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียนและบุคคลทั่วไป ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร

ประชากร คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 1/2565

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยชัน จำนวน 30 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 4 ข้อ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการสร้างสื่อการเรียนรู้ประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา จำนวน 11 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น ภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา จำนวน 7 ข้อ แบบฝึกหัด จำนวน 4 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับที่ 1 ถึง 5 ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

ระดับความคิดเห็น 5 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ระดับความคิดเห็น 4 คะแนน หมายถึง ดี

ระดับความคิดเห็น 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

ระดับความคิดเห็น 2 คะแนน หมายถึง พอใช้

ระดับความคิดเห็น 1 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการสร้างแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี บทความ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดัดแปลงให้เหมาะสมกับงานวิจัยนี้

4.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก คือ

4.3.1 กระบวนการในการสร้างภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา

4.3.1.1 ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.3.1.2 การออกแบบภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ และแบบฝึกหัด

4.3.1.3 สร้างภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ และแบบฝึกหัด

4.3.2 กระบวนการสร้างแบบประเมินสื่อการเรียนรู้ประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้คือ

4.3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างและสร้างแบบประเมินสื่อการเรียนรู้ประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเรื่องวันออกพรรษาจากหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.3.3 กระบวนการดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3.3.1 ผู้วิจัยแนะนำวิธีการสื่อการเรียนรู้การ์ตูน 2 มิติ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่กลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นแนะนำวิธีการเข้าชมภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ และการทำแบบฝึกหัด

4.3.3.2 ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบสอบถามสื่อการเรียนรู้ประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติแต่ละคนมาเก็บไว้

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดย

4.1 เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้จัดทำได้นำมาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ ด้วยการลงรหัสคำตอบในแต่ละข้อ ให้เป็นตัวเลขประจำแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.2 นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วกรอกลงในแบบฟอร์มการลงรหัสทั่วไป (General Coding Form) ซึ่งเป็นการเตรียมข้อมูล เพื่อส่งไปบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

4.5.1 สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา

4.5.1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2558)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

โดยที่ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เรียน

การแปลความหมายจากค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เรื่องวันออกพรรษา

ช่วงค่าน้ำหนัก 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับดีมาก

ช่วงค่าน้ำหนัก 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับดี

ช่วงค่าน้ำหนัก 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ช่วงค่าน้ำหนัก 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับพอใช้

ช่วงค่าน้ำหนัก 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

4.5.1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N(\sum X) - (\sum X^2)}{N(N-1)}}$$

โดยที่ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ช่วงค่าน้ำหนัก 0.51 - 1.00 หมายถึง สูงสุด

ช่วงค่าน้ำหนัก 0.00 - 0.50 หมายถึง ต่ำสุด

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง

ผลการประเมินประสิทธิภาพของสื่อการเรียนในแต่ละด้าน แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยมีคำตอบที่กำหนดไว้คือ ดีมาก, ดี, ปานกลาง, พอใช้, ปรับปรุง แล้วมีการชั่งน้ำหนักคะแนนแสดงออกมาดังนี้

จากนั้นทำการเก็บรวบรวมคะแนนที่ได้ และนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเพื่อการจัดเรียงระดับความสำคัญจากระดับความสำคัญที่มากที่สุดลงมาหาระดับความสำคัญที่น้อยที่สุดแล้วทำการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ย โดยยึดถือหลักเกณฑ์ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ด้านการดูแอนิเมชัน 2 มิติ

ด้านการดูแอนิเมชัน	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์วัดผล
1. การออกแบบตัวละคร	4.75	0.44	ดีมาก
2. การออกแบบฉาก	4.50	0.51	ดีมาก
3. ขนาดของภาพและสีที่ใช้	4.50	0.51	ดีมาก
4. การใช้ภาพเคลื่อนไหวและเสียงพากย์ประกอบ	4.34	0.48	ดี
5. ความสอดคล้องกันระหว่างปริมาณของภาพกับปริมาณของเนื้อหา	4.63	0.49	ดีมาก
6. ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการนำเสนอ	4.81	0.39	ดีมาก
7. การนำข้อคิดเห็นที่ได้จากการดูไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	4.88	0.34	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.63	0.45	ดีมาก

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการประเมินคุณภาพในด้านการดูแอนิเมชัน 2 มิติ พบว่าอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.63 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.45 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการออกแบบตัวละครอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก การออกแบบฉากอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ขนาดของภาพและสีที่ใช้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก การใช้ภาพเคลื่อนไหวและเสียงพากย์ประกอบอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ความสอดคล้องกันระหว่างปริมาณของภาพกับปริมาณของเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการนำเสนออยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก และการนำข้อคิดเห็นที่ได้จากการดูไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ด้านแบบฝึกหัด

ด้านการตูนแอนิเมชั่น	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์วัดผล
1. การออกแบบหน้าจอแบบฝึกหัด	4.88	0.34	ดีมาก
2. ความเหมาะสมของขนาดและสีตัวอักษร	4.72	0.46	ดีมาก
3. ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึกหัด	4.84	0.37	ดีมาก
4. แบบฝึกหัดมีความถูกต้อง และมีเนื้อหาที่เหมาะสม	4.91	0.29	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.83	0.36	ดีมาก

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการประเมินคุณภาพในด้านแบบฝึกหัด พบว่าอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.83 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.36 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการออกแบบหน้าจอแบบฝึกหัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ความเหมาะสมของขนาดและสีตัวอักษรอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ความเหมาะสมของจำนวนแบบฝึกหัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก และแบบฝึกหัดมีความถูกต้องและมีเนื้อหาสอดคล้องกับความกตัญญูทศเวทที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี

6. อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่อง วันออกพรรษา” สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

6.1.1 ด้านการตูนแอนิเมชั่น 2 มิติ

ในส่วนของการตูนแอนิเมชั่น 2 มิติ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.63 จัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบแบบประเมินทั้ง 30 ท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกัน ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ ซึ่งสอดคล้องกับ (ชยานิน อุประ, ประภา พรต๊ะตง, ศิริกรณ ก้นชัต, 2566) และ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2566) ศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่อการสอน แอนิเมชั่น 2 มิติ เรื่อง แม่ฮ่องสอนเมืองสามหมอก โดยตัวเนื้อเรื่องสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนและสามารถสร้างความสนุกสนานให้กับผู้ตอบแบบประเมินได้อย่างดีมาก

6.1.2 ด้านแบบฝึกหัด

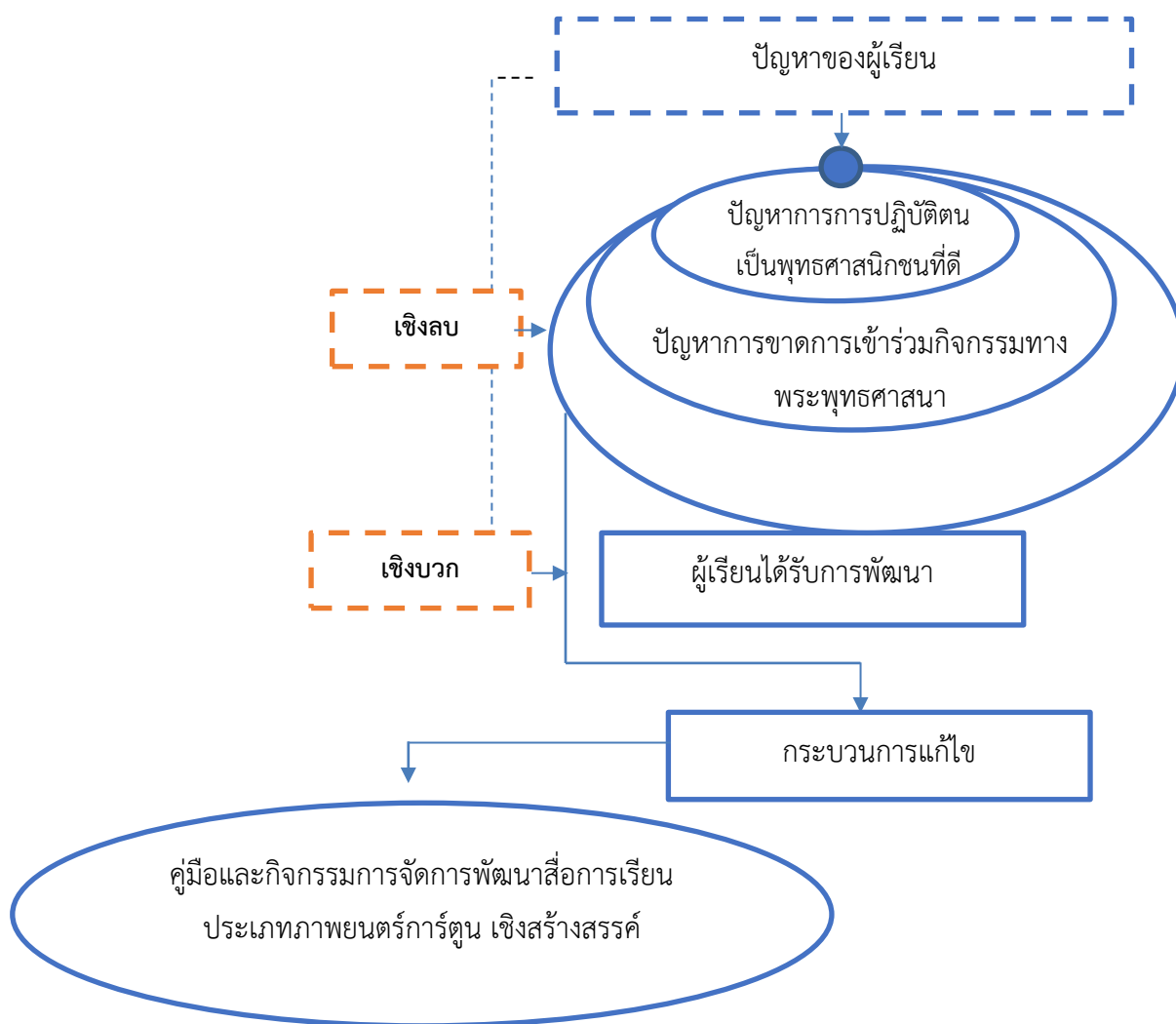
ในส่วนของแบบฝึกหัด พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.83 จัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบแบบประเมินทั้ง 30 ท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกัน ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา ที่สร้างขึ้นมีรูปแบบของเนื้อหาแบบฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับ (ชัยณรงค์ บุญชื่น, อิศักดิ์ เชื้อหนองควาย, ศิริกรณ ก้นชัต, 2566) และ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2565) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ 3 มิติ ผ่าน

เมตาเวิร์ส กรณีศึกษาคลองแม่ข่ายการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีและการเข้าร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

จากผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

7. องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษานวัตกรรมทางการศึกษาโดยการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา พบองค์ความรู้ที่สามารถ สรุป เป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1.1 นวัตกรรมทางการศึกษาโดยการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ

จากแผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่านวัตกรรมทางการศึกษาโดยการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่องวันออกพรรษา สังเกตพบว่า เด็กส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการนำข้อคิดเห็นที่ได้จากการดูไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และจากการศึกษาวิจัยในปีการศึกษา 2565 ยังพบว่าการ

ส่งเสริมความสามารถคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูนการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี

8. ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการใช้เทคนิคการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ที่หลากหลายและแปลกใหม่เพิ่มขึ้นตามระดับความรู้และความสามารถของนักเรียน เช่น การฝึกการตั้งคำถามและตอบคำถามการให้นักเรียนบรรยายสรุปเนื้อหา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

2. ควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ ผ่านอินเทอร์เน็ต

3. ครูผู้สอนควรแนะนำวิธีการใช้งานการพัฒนาสื่อการเรียนประเภทภาพยนตร์การ์ตูน 2 มิติ เรื่อง วันออกพรรษา และให้นักเรียนศึกษาวิธีการใช้ให้เข้าใจอย่างละเอียดก่อน

เอกสารอ้างอิง

ชญานิน อูประ, ประภา พรตะตง, ศิริกรณ ก้นขี้. (2566). การพัฒนาสื่อการสอนแอนิเมชัน 2 มิติ เรื่อง แม่ฮ่องสอนเมืองสามหมอก. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่ ชุมชน, 1(1), 48-59.

ชัยณรงค์ บุญชื่น, อีรศักดิ์ เชื้อหนองควาย, ศิริกรณ ก้นขี้. (2566). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ 3 มิติผ่านเมตาเวิร์สกรณี ศึกษาคลองแม่ข่า. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่ชุมชน, 1(2), 27-35.

ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร. (2566). การจัดการเรียนการสอนผ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง “พุทธศาสนสุภาษิต” ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดท่าคอย(สกุณอุปถัมภ์). วารสารวิชาการสังคมมนุษย์, 13(1), 84-99.

_____. การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนสื่อดิจิทัลด้วยการสอนบน Padlet วิชาภาษาไทยเพื่อสะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางบอน พิมพ์ จันต์อุปถัมภ์. วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช, 35(2), 102-120.

_____. นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบโมบายล์เลิร์นนิ่ง เรื่อง แหล่งโบราณสถานบริเวณเมืองเก่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยาโดยใช้โปรแกรมโลกเสมือนจริง (Metaverse). วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา, 15(1), 119-133.

_____. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาสื่อการเรียนรู้ เรื่องระบบสุริยะ บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองขวาง จังหวัดตราด. วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 5(2), 26-38.

_____. นวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของครูในกลุ่มสาระสังคมศึกษาเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านสงวาลำงานเขตพื้นที่

- การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. วารสารการบริหารการศึกษา มมร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 3(1), 70-77.
- ตนเอง จิราศักดิ์ นนทะแก้ว (2566). การศึกษาแนวทางและรูปแบบการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ รุ่นที่ 11 ของศูนย์ฝึกอบรม ตำรวจภูธรภาค 1. วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์, 4(1), 53-62.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2558). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กทม.: ตักสิลาการพิมพ์.
- วรพร คำจับ (2566). การออกแบบสื่อแอนิเมชันเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี, 9(1), 1-20.

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ

สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับบทความ

สำนักงานศูนย์อาเซียนศึกษา ห้อง A 400 อาคารเรียนรวม ชั้น 4 โซน A มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทรศัพท์ 035-248505
Email: mcuasean@gmail.com

ประเภทผลงานที่ตีพิมพ์ (ภาษาไทย/ ภาษาอังกฤษ)

1. บทความวิจัย (Research Article)
2. บทความวิชาการ (Academic Article)
3. บทความปริทัศน์ (Article Review)
4. บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)
5. บทวิจารณ์เชิงวิชาการ (Critique/ Discussion Paper)
6. กรณีศึกษา (Case Study)

ข้อกำหนดการจัดพิมพ์ต้นฉบับบทความ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ แต่ละเรื่องจะต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ให้หลีกเลี่ยง การเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยในข้อความ ยกเว้นกรณีจำเป็น เช่น ศัพท์ทางวิชาการที่ไม่มีคำแปล หรือคำที่ใช้แล้วทำให้เข้าใจง่ายขึ้น คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เขียนปนภาษาไทยให้ใช้ตัวเล็กทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ สำหรับต้นฉบับภาษาอังกฤษต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก่อน

2. ขนาดของต้นฉบับ ใช้กระดาษขนาด A4 (พิมพ์หน้าเดียว) และพิมพ์โดยเว้นระยะห่างจากขอบกระดาษด้านละ 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) โดยมีระยะห่างระหว่างบรรทัด เป็นแบบ double space เพื่อสะดวกในการอ่านและแก้ไข

3. ชนิดและขนาดตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษรแบบ TH SarabunPSK เหมือนกันตลอดทั้งบทความรายละเอียดต่างของบทความ กำหนดดังนี้

ชื่อเรื่อง (Title)

- ชื่อเรื่องภาษาไทย กำหนดกึ่งกลาง ขนาด 16 point ตัวหนา
- ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ กำหนดกึ่งกลาง ขนาด 16 point ตัวหนา

ชื่อผู้พิมพ์ (Author)

- ชื่อผู้พิมพ์ลำดับที่ 1 ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ กำหนดชิดขวา ขนาด 16 point ตัวปกติ
- ชื่อผู้พิมพ์ลำดับถัดไป (ถ้ามี) กำหนดชิดขวา ขนาด 16 point ตัวปกติ
- ใส่เชิงอรรถหน้าแรกเป็นชื่อหน่วยงานของผู้พิมพ์ และ E-Mail ที่ติดต่อได้ กำหนดชิดซ้าย ขนาด 12 point ตัวธรรมดา

บทคัดย่อ (Abstract)

- หัวข้อ บทคัดย่อ และ Abstract กำหนดขีดซ้าย ขนาด 16 point ตัวหนา
- เนื้อความของบทคัดย่อภาษาไทยและบทคัดย่อภาษาอังกฤษ (Abstract) บรรทัดแรกจัดย่อหน้า โดยเว้นระยะจากขอบซ้าย 0.5 นิ้ว ขนาด 16 point ตัวธรรมดา และบรรทัดถัดไปกำหนดขีดซ้าย ตัวธรรมดา

คำสำคัญ (Keyword) ระบุทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เลือกใช้คำที่เกี่ยวข้องกับบทความ อย่างน้อย 3 คำ ขนาด 16 point ตัวธรรมดา

การพิมพ์หัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย

- หัวข้อใหญ่ กำหนดขีดซ้าย ขนาด 16 point ตัวหนา
- หัวข้อย่อย จัดย่อหน้าเว้นระยะจากขอบซ้าย 0.5 นิ้ว ขนาด 16 point ตัวหนา
- เนื้อความของแต่ละหัวข้อ บรรทัดแรกจัดย่อหน้าโดยเว้นระยะจากขอบซ้าย 0.5 นิ้ว ขนาด 16 point ตัวธรรมดา และบรรทัดถัดไปกำหนดขีดซ้าย

4. ภาพและตารางประกอบ กรณีมีภาพหรือตารางประกอบ กำหนดการจัดพิมพ์ดังนี้

- ภาพประกอบและตารางประกอบทั้งหมดที่นำมาอ้างอิงต้องไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ผลงานของผู้อื่น
- ภาพประกอบจัดกึ่งกลางของหน้ากระดาษ และไม่ต้องติดกรอบภาพ
- ชื่อภาพประกอบจัดอยู่ใต้ภาพ ใช้คำว่า ภาพที่ ต่อด้วยหมายเลขภาพและข้อความบรรยายภาพ กำหนดกึ่งกลางของหน้ากระดาษ ขนาด 14 point ตัวธรรมดา
- ชื่อตารางประกอบจัดอยู่เหนือเส้นค้นบนสุดของตาราง ใช้คำว่า ตารางที่ ต่อด้วยหมายเลขตาราง และข้อความบรรยายตาราง กำหนดขีดขอบซ้ายของหน้ากระดาษ ขนาด 16 point ตัวธรรมดา
- บอกแหล่งที่มาของภาพประกอบ ตารางประกอบที่นำมาอ้าง โดยพิมพ์ห่างจากชื่อภาพหรือเส้นค้นใต้ตาราง กำหนดเว้นระยะห่าง 1 บรรทัด บรรทัดแรกจัดย่อหน้าโดยเว้นระยะจากขอบซ้าย 0.5 นิ้ว ขนาด 14 point ตัวธรรมดา และบรรทัดถัดไปกำหนดขีดซ้าย

5. จำนวนหน้า ความยาวของบทความ 8-15 หน้า รวมตาราง รูปภาพและเอกสารอ้างอิง

หมายเหตุ: ทุกบทความต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในกรณีที่ตีพิมพ์บทความเป็นภาษาต่างประเทศ ต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยด้วย

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 2 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ ก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อหรือข้อมูลของผู้เขียนบทความและผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-blind peer review)

ส่วนประกอบของบทความ

1. ส่วนบทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ โดยแยกต่างหากจากเนื้อเรื่อง บทความวิจัยและบทความปริทรรศน์ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งบทคัดย่อควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปแบบ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) สรุป (Conclusion) และคำสำคัญ (Key words) ซึ่งควรเรียบเรียงตามลำดับและแยกหัวข้อให้ชัดเจน ดังนี้

- **วัตถุประสงค์** ควรกล่าวถึงจุดหมายของการศึกษา
- **วิธีการศึกษา** ควรกล่าวถึงวิธีการค้นคว้าข้อมูล ระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาศึกษา สถิติที่นำมาใช้
- **ผลการศึกษา** ควรประกอบด้วยผลที่ได้รับจากการค้นคว้า ศึกษา และผลของค่าสถิติ (ในกรณีที่มีการวิเคราะห์)
- **สรุป** ควรกล่าวถึงผลสรุปของการค้นคว้าและศึกษา
- **คำสำคัญ** ควรมีคำสำคัญ 3-6 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และคั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

2. ส่วนเนื้อเรื่อง ควรประกอบด้วย

2.1 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนกล่าวนำโดยอาศัยการปริทรรศน์ (review) ข้อมูลจากรายงานการวิจัย ความรู้ และหลักฐานต่าง ๆ จากหนังสือหรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และกล่าวถึงเหตุผลหรือความสำคัญของปัญหาในการศึกษาครั้งนี้ สมมติฐานของการศึกษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้ชัดเจน

2.2 วิธีการศึกษา (Methods) กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา และวิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

2.3 ผลการศึกษา (Results) เป็นการแสดงผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 2.2 ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่องและแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

2.4 การอภิปรายผล (Discussion) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ของผู้นิพนธ์นำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของผู้อื่น เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียเชิงวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

2.5 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) การแนะแนวการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.6 เอกสารอ้างอิง (References) ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA Style (American Psychology Association) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.6.1 เอกสารอ้างอิงทุกลำดับที่ปรากฏอยู่ท้ายบทความต้องมีการอ้างอิงอยู่หรือกล่าวถึงในเนื้อหาของบทความ

2.6.2 จัดพิมพ์เรียงลำดับเอกสารอ้างอิงก่อนหลังตามตัวอักษร และยึดรูปแบบตามรูปแบบของ APA (American Psychology Association) กำหนดขีดขอบซ้ายของหน้ากระดาษ ขนาด 16 point ตัวธรรมดา

ตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิง

การเขียนชื่อผู้แต่ง

ไม่ต้องลงคำนำหน้านาม ตำแหน่งทางวิชาการ คำเรียกทางวิชาชีพและตำแหน่งยศต่าง ๆ (ยกเว้น มีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ และสมณศักดิ์)

ผู้เขียน 1 คน

ผู้แต่ง1. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ผู้เขียน 2 คน

ผู้แต่ง1, และผู้แต่ง 2. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ผู้เขียน 3 คน

ผู้แต่ง 1, /ผู้แต่ง 2, /และผู้แต่ง 3. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

วรวิทย์ เจริญเลิศ. (2562). *ประวัติแนวคิดเศรษฐกิจการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ หนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งให้ขึ้นต้นด้วยชื่อหนังสือ

2. บทความวารสาร

2.1 วารสารแบบรูปเล่ม

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

ตัวอย่าง

ศักดิ์ภัท เชาวนลักษณ์สกุล และ ยุพา ปรายญากุล. (2561). *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 1(3), 17-34.

2.2 วารสารออนไลน์

2.2.1 กรณีไม่มีเลข DOI

ชื่อผู้เขียน.(ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง.ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้าย. สืบค้นจาก หรือ Retrieved from <http://www.xxxxxxxx>

ตัวอย่าง

Pattaratumrong, M., & Wongkhamhaeng, K. (2019). The Molecular Identification of Nephtys species (Polychaeta: Phyllodocida) from Songkhla Lake, Southern Thailand. *Naresuan University Journal: Science And Technology (NUJST)*, 27(3), 1-9. Retrieved from <http://www.journal.nu.ac.th/NUJST/article/view/Vol-27-No-3->

2.2.2 กรณีมีเลข DOI

ชื่อผู้เขียน.(ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง.ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.doi: 12345678

ตัวอย่าง

Chantana, C. (2019). A Cooling System for a Mushroom House for Use in the Upper Central Region Climate of Thailand. *Naresuan University Journal: Science And Technology (NUJST)*, 27(3), 10-19. doi:10.14456/nujst.2019.22

3. รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง.(ปีที่พิมพ์).ชื่อเรื่อง.ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม, วัน เดือน ปี สถานที่จัด. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

กรมวิชาการ. (2538). การประชุมปฏิบัติการรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน, 25-29 พฤศจิกายน 2528 ณ วิทยาลัยครูมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

4. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง.(ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์ (ระดับปริญญาของวิทยานิพนธ์). เมืองที่พิมพ์:สำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

สมคิด สร้อยน้ำ. (2557). การพัฒนาตัวแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

5. การอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต). ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความ. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปีจาก

ตัวอย่าง

ประภัสสร กิมสุวรรณวงศ์. (2556). การดูแลสุขภาพแบบองค์รวมของผู้สูงอายุตามแนวคิดทางพระพุทธศาสนา. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2560 จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/SocialDevelopmentByBuddhism/2013/12/15/entry-1>

6. หนังสือแปล

ชื่อผู้แต่งต้นฉบับ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่องที่แปล [ชื่อเรื่องต้นฉบับ] (ชื่อผู้แปล, แปล). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. (ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. หรือ พ.ศ.).

ตัวอย่าง

แบร์รี สมารี. (2555). มิเชล ฟูก็อดต์ [Michel Foucault] (จาเมรี เชียงทอง และสุนทร สราญจิต, แปล). กรุงเทพฯ:ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน). (ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 1994).

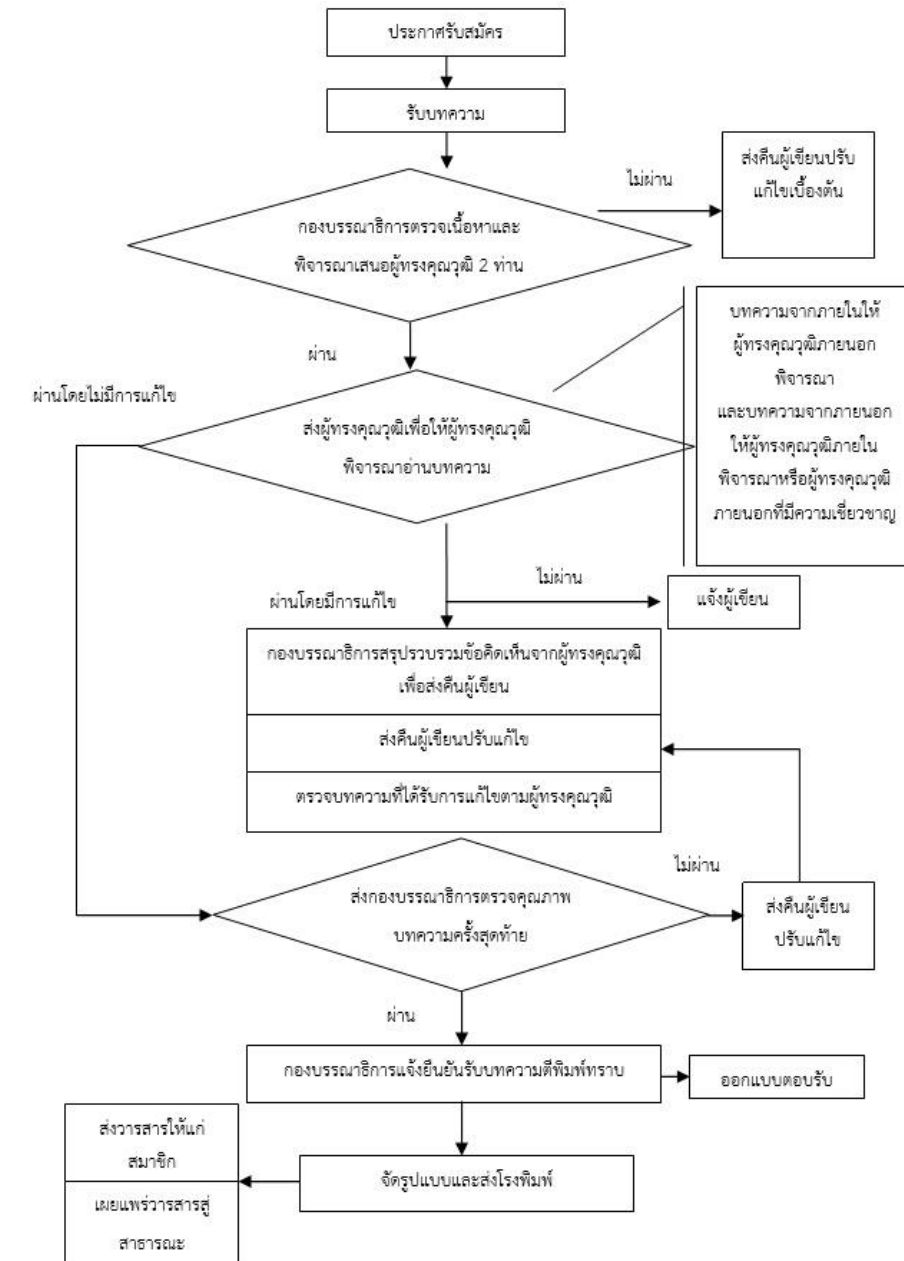
7. บทสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์, ตำแหน่ง (ถ้ามี), วัน เดือน ปี ที่ทำการสัมภาษณ์

ตัวอย่าง

สัมภาษณ์พระพรหมบัณฑิต, อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 18 กรกฎาคม 2557

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารพุทธาเซียนศึกษา

แบบประเมินบทความตีพิมพ์ลงในวารสารพุทธาเซียนศึกษา

ชื่อบทความ

.....

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ/ชื่อผู้อ่านบทความ :

สถานที่ทำงาน :

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

Email.....

การประเมินคุณภาพทั่วไป

1. คุณภาพทางวิชาการ

เกณฑ์ประเมิน : บทความที่ดีควรเสนอหลักวิชาการที่เชื่อถือได้ รายละเอียดที่นำเสนอต้องผ่านการ
วิเคราะห์ / วิจัย และมีเอกสารหรือหลักฐานสนับสนุน

☐ ดีมาก เหตุผล

.....

☐ ดี เหตุผล

.....

☐ พอใช้ เหตุผล

.....

☐ ยังเชื่อถือไม่ได้ เหตุผล

.....

ความเห็นหรือข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

ประโยชน์ทางวิชาการ

เกณฑ์ประเมิน : บทความที่มีความสำคัญคือบทความที่เสนอความรู้หรือประเด็นใหม่ๆที่เป็น
ประโยชน์ต่อวงวิชาการ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

☐ ดีมาก

☐ ดี

☐ พอใช้

☐ ยังไม่สมควรจัดพิมพ์

ความเห็นหรือข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

การใช้ศัพท์ทางวิชาการและภาษาที่ใช้

เกณฑ์ประเมิน : มีการใช้ศัพท์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการสาขานั้น

☐ ดีมาก

☐ ดี

☐ พอใช้

☐ ยังเชื่อถือไม่ได้

ความเห็นหรือข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

2. และการเขียนบรรณานุกรม

เกณฑ์ประเมิน : มีการอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรมที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นระบบเดียวกัน

☐ ดีมาก

☐ ดี

☐ พอใช้

☐ ยังเชื่อถือไม่ได้

ความเห็นหรือข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

สรุปความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการตีพิมพ์บทความ

☐ เห็นสมควรให้ตีพิมพ์บทความได้โดยไม่ต้องแก้ไข

☐ เห็นสมควรให้ตีพิมพ์บทความได้โดยมีข้อแก้ไข ดังนี้

1.

2.

☐ ไม่สมควรให้ตีพิมพ์บทความ เนื่องจาก

1.

2.

☐ ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

ลงชื่อ.....

()

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้อ่านบทความ

หมายเหตุ : หากมีประเด็นชี้แนะอื่น ๆ และพื้นที่ไม่เพียงพอ ท่านสามารถขยายต่อเพิ่มเติมจากนี้ได้

BUDDHIST ASEAN STUDIES JOURNAL (BASJ)

- หมวดศาสนา / อาเซียนศึกษา
- WWW.ASC.MCU.AC.TH
- E-MAIL : BASJ2558@GMAIL.COM